

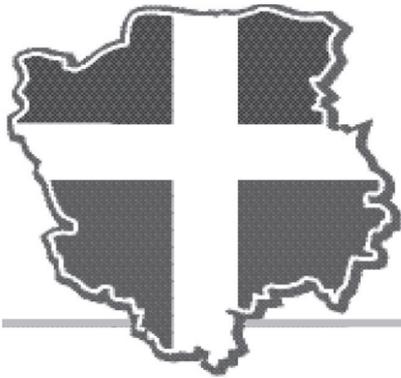
«Мова – це не просто спосіб спілкування, а щось більш значуще. Мова – це всі глибинні пласти духовного життя народу, його історична пам'ять, найцінніше надбання віків, мова – це ще й музика, мелодика, фарби, буття, сучасна, художня, інтелектуальна і мисленнєва діяльність народу»

Олесь Гончар,
український письменник.

№ 20 (1436)
17 травня 2023 р.

Ціна у роздріб:
7,50 грн

Передплатний індекс 33943

ВОЛИНСЬКА Газета

громадсько-політичний тижневик

ДЕНЬ МАТЕРІ

Сімнадцятеро дітей і понад півсотні онуків

Волинь відсвяткувала День Матері. Рашисти намагалися зіпсувати свято: обстрілювали Україну ракетами та градами.

У Свято-Троїцькому соборі у неділю матерів привітав отець Миколай Ницкар. Союз українок у Палаці культури м. Луцьк провів концерт. Міський голова луцька Ігор Поліщук зустрівся з матерями полеглих воїнів. Привітав матерів і голова Волинської обласної ради Григорій Недопад: «Дорогі матусі! Прийміть вітання з Днем матері, святом самого життя! Особливі слова вдячності сьогодні линуць усім мамам України. Жінкам, які в часи війни мусять бути сильними, змушені відчувати постійну тривогу за своїх дітей. Особливо ті, чії діти на війні. Особливо ті, чії діти віддали свої життя, захищаючи Україну... Немає страшнішого для мами, немає слів, щоб утішити. І у цей святковий день ми всі маємо пам'ятати про подвиг українських захисників, про подвиг материнства, про зовсім не святкові речі, які, на жаль, є реальними нашої держави. І нині усі ми повинні продовжувати працювати разом, щоб підтримувати українських бійців, не втрачати віри, молитись за наших воїнів і за їхніх матерів. Наближаймо Перемогу, щоб якомога більше дітей повернулися до своїх мам. Такі заходи пройшли по всій Волині».

У Палаці культури м. Луцька відбувся мистецький захід «Найдорожче в світі – Матині України». Із Днем матері присутніх вітали кращі творчі колективи закладів культури й освіти Луцької міської територіальної громади. Під час дійства тривав збір коштів на потреби ЗСУ в рамках благодійного проекту «Весна, що наближає перемогу», організованого департаментом культури Луцької міської ради та ГО «Новий рівень».

«Цьогоріч День матері українці знову зустрічають у скорботі, жалобі та зі слізьми на очах. Від початку війни вже не одна матір з тугою в серці благословила молитвою і провела на фронт свою дитину.

Від початку війни не одна українська мати змушена була, залишити рідну домівку, покинути все для того, щоб врятувати своїх дітей. І не одна матір сьогодні тримає в руках зброю, бо вона – захисниця.

Материнське серце – це щось неймовірне, адже так, як любить матір, не любить ніхто. І найбільше, чого зараз хочеться – щоб ваше серце раділо від успіхів ваших дітей, які залишаються поряд надією та опорою. Серце болить за те, що безліч матерів більше ніколи не побачить своїх дітей. Наше з вами завдання: цих матерів підтримати, оберігати і їм допомагати.

Дорогі матері, я бажаю кожному з вас, щоб доля ваша та ваших дітей була щасливою. Мріємо про те, що як найскоріше святкуватимемо перемогу, а усі близькі будуть поряд та у безпеці», – звернулася до лучан заступник міського голови Ірина Чебелюк.

Потому присутні вшанували усіх жертв війни хвилиною мовчання.

Окрім того, у фойє Палацу культури діяли виставки малюнків учнів Луцької хуторної школи і традиційного українського вбрання західного полісся та Волині.

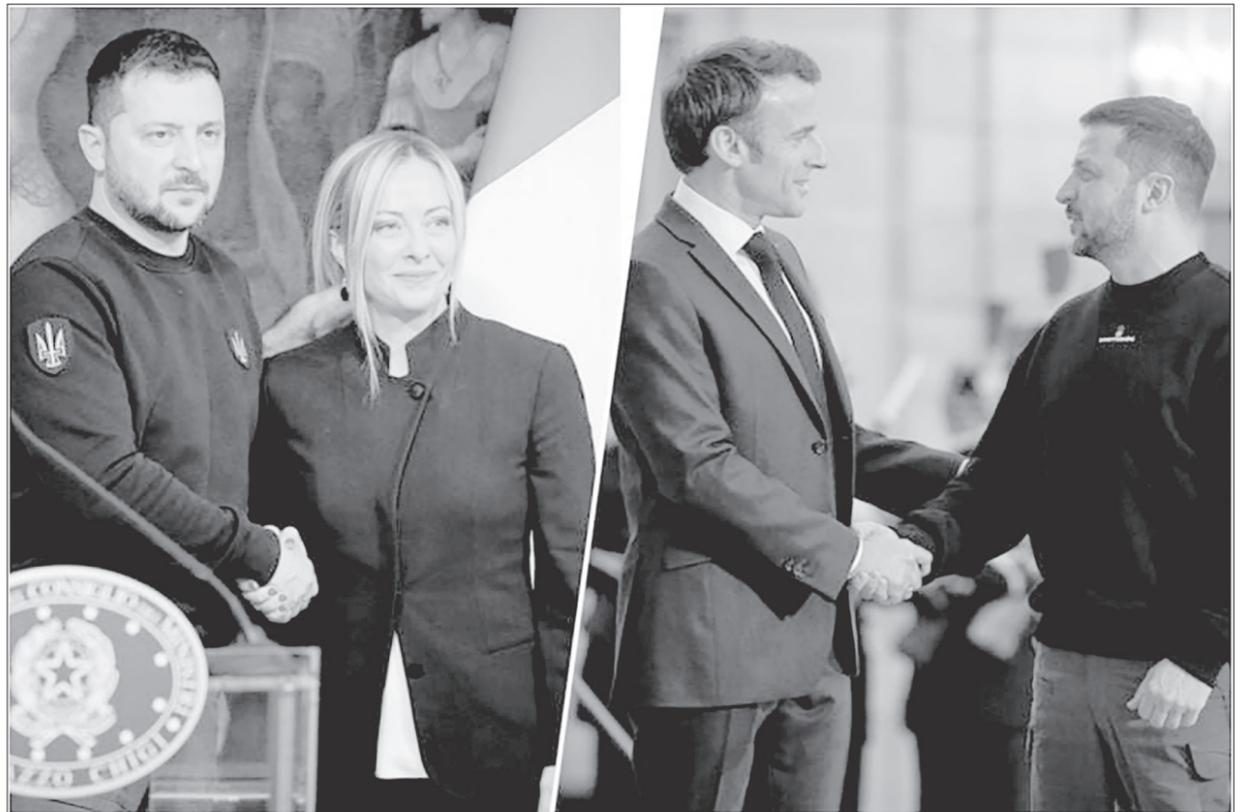
...Наш громадський кореспондент Федір Рузак розповів про Наталію Миколаївну Снітко. Вона народилася у місті Актобе, що в Казахстані. Зустріла судженого Григорія Михайловича Снітка з с. Горайківка, що на Маневиччині. Разом виховали 17 дітей – Сергія, Таїсію, Віру, Надію, Любов, Катрусо, Марійку, Оксану, Олександра, Світлану, Галину, Валентину, Володимира, Анюту, Давида, Діану та Назара. Мають п'ятдесят одного онука і внучок.

Такі наші українські матері. Честь їм і слава.

Наш кор.

Фото з сімейного альбому.

ОФІЦІЙНО

Вояж Президента Європою

Різні країни світу підтримують Україну, надаючи нам як гуманітарну та економічну, так і військову допомогу. Щоб подякувати їм та залучитися ще більшою підтримкою, Президент України побував з робочими поїздками у країнах-партнерах.

Нещодавно Володимир Зеленський, за повідомленням державних масмедіа, побував у чотирьох країнах: Італії, Німеччині, Франції та Великій Британії. Ці поїздки вже принесли свої результати.

У Римі глава держави зустрівся з італійською прем'єркою Джорджею Мелоні, з якою обговорювали військову та безпекову допомогу Італії для України, підтримку Італією української формули миру та вступу України до Євросоюзу та НАТО, а також участь Італії у відбудові України.

Під час зустрічі в Римі 13 травня 2023 року президент України та голо-

ва Ради міністрів Італійської Республіки виступили зі спільною декларацією. У ній зазначається, що Італійська Республіка продовжуватиме надавати політичну, фінансову, гуманітарну та військову підтримку Україні стільки, скільки буде потрібно — індивідуально та через міжнародну співпрацю в межах Європейського Союзу, НАТО, ООН та в інших форматах; Італія підтримує ініціативу України щодо справедливого й сталого миру, заснованого на суверенітеті й територіальній цілісності України. Українська формула миру містить низку важливих положень, над багатьма з яких Італійська

Республіка вже працює, наприклад над такими, як продовольча та енергетична безпека.

Під час поїздки до Італії Президент України зустрівся із Папою Римським. Зеленський основну увагу приділив припиненню російської військової агресії та відновленню миру, а також попросив Папу Франциска всебічно сприяти реалізації формули миру, зокрема, в питаннях продовольчої безпеки, звільнення полонених і депортованих осіб та відновлення справедливості.

Також президент України запросив Папу Франциска відвідати нашу країну, щоб підтримати молитвою всіх українців, які потерпають від російського терору й борються проти зла, яке пришло на українську землю.

Закінчення на сторінці 2

ОФІЦІЙНО

Вояж Президента Європою

14 травня цього року Володимир Зеленський прибув до Німеччини. Це перший візит президента України до цієї країни з початку повномасштабної війни. Відбулися переговори з німецьким президентом Франком-Вальтером Штайнмаєром і канцлером Олафом Шольцом.

Крім цього, Президент України відвідав відвідав штаб-квартиру міноборони Німеччини, військово-авіаційну базу в місті Аахен, де проходять навчання українські військовослужбовці. Він вручив бійцям державні нагороди. За особисту мужність, самовіддані дії, виявлені в захисті державного суверенітету й територіальної цілісності України, зразкове виконання військового обов'язку українські воїни були нагороджені орденами «За мужність» III ступеня.

У німецькому Аахені Володимир Зеленський отримав премію Карла Великого. Її присудили главі держави та українському народу за захист свободи, демократії та європейських цінностей.

тії та європейських цінностей.

Російська війна зблизила європейські народи як ніколи раніше. Об'єднано й солідарно ми стоїмо на боці України, — сказав канцлер Німеччини Олаф Шольц.

Під час зустрічі в Берліні Президент України та канцлер Федеративної Республіки Німеччини констатували, що Німеччина залишається непохитною у своїй відданості незалежності, суверенітету та територіальній цілісності України і продовжуватиме підтримувати Україну в зміцнен-

ні її обороноздатності, надаючи спеціалізовані пакети нового військового обладнання.

Ці поїздки глави держави ще раз засвідчили, що Європа та світ не полишили Україну один на один з кремлівським ворогом, а всебічно підтримують нашу державу в її прагненні зберегти свою незалежність та територіальну цілісність і врешті вернутися на кордони 2014 року.

**Політичний огляд зробили
Володимир ПРИХОДЬКО та
Сергій ЦЮРИЦЬ.**

ПАТРІОТИЗМ

Для ЗСУ

Петро Мегель, староста Піщанського старостинського округу, передав власний транспортний засіб на потреби 53 батальйону 100-ї бригади.

«В цьому підрозділі в одній з гарячих точок несе службу мій хороший друг з Луцька. Під час однієї з розмов він сказав, що бійці

мають потребу в автомобілі, але акція зі збору коштів може затягнутися надовго. Тому я вирішив йому допомогти, адже авто на

передовій – це оперативність дій бійців, врятовані життя» – розповів Петро Семенович.

Староста передав транспортний засіб 4 відділу РТЦК та СП, а звітди його доставлять захисникам на передову.

Мирослава ЦЮП'ЯХ.

ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

Генератори із Бельгії

Фламандський уряд Бельгії в рамках співпраці з Бельгійським Червоним Хрестом і Товариством Червоного Хреста України (ТЧХУ) у проєкті підтримки української енергетичної інфраструктури «Предмети допомоги для України» передав генератор потужністю 110 кВА комунальному некомерційному підприємству «Старовижівська багатoproфільна лікарня».

Це вже п'ятий генератор, який передали з Бельгії до Волинської області в ході реалізації проєкту, – загалом на суму 247 674, 87 євро.

«Товариство Червоного Хреста України з перших днів повномасштабного вторгнення активно сприяє державним органам вла-

ди у наданні медичної, гуманітарної та медико-соціальної допомоги. Гуманітарна місія Червоного Хреста невинно продовжується і буде тривати стільки, скільки це буде потрібно», – заявила Перший віце-президент Товариства Червоного Хреста України, голова Волинської обласної організації ТЧХУ Валентина Пришко.

Раніше, в січні-лютому 2023 року, Фламандський уряд Бельгії передав чотири генератори на потреби м. Луцьк:

генератор потужністю 220 кВА та 110 кВА для Дубнівської станції водозабору в Луцьку.

генератор потужністю 570 кВА для Луцької міської клінічної лікарні.

генератор потужністю 330 кВА для котельні, що забезпечує гарячою водою та центральним опаленням 793 квартири мешканців Луцька.

Наш кор.

Пам'ять про Героїв

Повідомили про загибель військовослужбовця зі села Щитинь Сергія Осійчука.

Про це повідомляють на сторінці Камінь-Каширської громади у «Фейсбук».

«Знову тяжка втрата для нашої громади! На жаль, повідомили про смерть ще одного вірного сина України, нашого земляка із села Щитинь – Осійчука Сергія Миколайовича, 1974 року народження.

Життя бійця обірвалося 13 травня у східній частині України. Герой мужньо стояв на захисті Батьківщини, загинув за Україну, її свободу і незалежність. Спочивай у мирі, воїну, якого не судилося дочекатися.

Неможливо знайти слова втіхи рідним, адже смерть близької людини – це непоправне горе. Камінь-Каширська міська рада висловлює щирі співчуття родині. Вічна і світла пам'ять захиснику!

Герої не вмирають!», – йдеться у повідомленні. На Донеччині загинув військовослужбовець із села Обенижкі Юрій Строчик.

Про це повідомляють на сторінці Турійської громади у «Фейсбук».

«Турійська громада у жалобі. 10 травня на Донеччині під час виконання бойового завдання щодо захисту незалежності України загинув наш земляк із села Обенижкі Юрій Анатолійович Строчик (04.03.1978 р. н.). Висловлюємо щире співчуття мамі загиблого захисника та всій родині.

Вічна пам'ять і шана Герою!», – йдеться у дописі. У бою на території Куп'янського району загинув військовослужбовець із села Підбереззя Андрій Кислюк.

Про це повідомляють на веб-сайті Горохівської міськради. «З глибоким болем і сумом повідомляємо, що Горохівська громада втратила ще одного Героя і вірного сина України – Андрія Кислюка, 20.03.1988 р. н., жителя села Підбереззя.

Військовий відважно боронив територіальну цілісність та незалежність України на Харківщині. Загинув 13 травня поблизу населеного пункту Лиман Перший Куп'янського району. Вся громада низько вклоняється та схилиє голову в глибокій скорботі перед родиною полеглого військовика.

Герої не вмирають! Вони йдуть боронити Україну у небесній війсьці. Співчуваємо втраті...», – йдеться у повідомленні. У війні з російськими загарбниками на Донеччині загинув військовослужбовець із селища Шацьк Владислав Наулич.

Про це у «Фейсбук» повідомляє 4 відділ Ковельського РТЦК та СП.

«Страшна звістка надійшла до Шацької територіальної громади. Клята війна відбрала молоде життя ще одного воїна. 15 травня до Четвертого відділу Ковельського РТЦК та СП надійшло сповіщення із військової частини А 0284, що внаслідок військових дій від вибухів та осколків поблизу населеного пункту Іванівське Бахмутського району Донецької області, загинув житель селища Шацьк Владислав Наулич, 1998 року народження. Смерть захисника підтвердили, до цього часу він вважався зниклим безвісти. Владислав мав звання солдат, служив за контрактом з 1 березня у 80-тій окремії десантно-штурмовій бригаді.

Він мужньо стояв на захисті Батьківщини, був вірний військовій присязі та українському народу. Загинув в бою за Україну, її свободу і незалежність, захищаючи життя кожного з нас.

Особовий склад Четвертого відділу Ковельського РТЦК та СП висловлює щирі співчуття рідним та близьким Героя з приводу непоправної втрати. Хай Господь Бог допоможе рідним пережити гіркий біль втрати.

Війна не вибирає, а забирає життя найкращих синів України.

Вічна слава й пам'ять Герою! Світлий образ та пам'ять про Владислава житиме завжди у наших серцях.

Дякуємо за вірність, сміливість!», – йдеться у повідомленні. У війні з російськими окупантами загинув військовослужбовець із села Красноволя Андрій Матрунчик.

Про це повідомляють на сторінці Колківської громади у «Фейсбук».

«Знову в нашій громаді болуча втрата... У громаді триває жалоба.

13 травня під час бойових дій, боронячи Україну від російської армії в районі н.п. Оріхово-Василівка Донецької області загинув мешканець села Красноволя, захисник України, солдат Матрунчик Андрій Володимирович.

Андрій народився 29 лютого 1992 року в селі Красноволя. Тут проживав і навчався.

На захист Батьківщини від російських військ був призваний на військову службу 19 січня 2023 року, де був навіником 2 мотопіхотного відділення 2 мотопіхотного взводу 3 мотопіхотної роти військової частини А2988.

Був щирою, доброзичливою та чуйною людиною. На жаль, підступний обстріл не дав йому побачити закінчення війни та миру в Україні.

У нього залишилися дружина, батько та сестра. Вічна пам'ять Герою!

Глибокі співчуття рідним!», – йдеться у повідомленні.

У війні з російськими загарбниками на Донеччині загинув військовослужбовець із села Розничі Володимир Жучко.

Про це повідомляють на сторінці Колківської громади у «Фейсбук».

«Знову прийшла страшна звістка на нашу громаду. На війні з російськими окупантами загинув житель села Розничі, солдат Жучко Володимир Сергійович, 2004 року народження. Героїчна смерть настала 11 травня, внаслідок множинних осколкових поранень поблизу населеного пункту Іванівське Бахмутського району Донецької області.

Принесимо щирі співчуття рідним та близьким захисника, розділяємо Ваш біль та схилиємо голову в глибокій скорботі. Слава Герою! Вічна пам'ять!», – йдеться у дописі.

У бою на території Куп'янського району Харківщини загинув військовослужбовець із Голубської громади Дмитро Півень.

Про це у «Фейсбук» повідомила голова Велимченської сільради Анастасія Павлович.

«Трагічна звістка про загибель воїна ЗСУ нестерпним болем сколихнула дві громади...

Сьогодні стало відомо, що в боях з російськими окупантами в Куп'янському районі Харківської області загинув

Півень Дмитро Миколайович, 2000 р. н., житель села Солотвин Голубської громади. Військовий загинув у результа-

ті ворожого обстрілу під час виконання бойового завдання.

Дуже боляче усвідомлювати, що молоде життя обірвалося в розквіті сил. Пригадую нашу першу зустріч в Куп'янську, невимовно щирий і добрий юнак. Він не говорив багато, але дуже хвилювався за нашу безпеку, а коли від'їздив, легко усміхнувся й попросив подякувати жителям Велимченської громади за підтримку, батьки Дмитра народилися й тривалий час проживали в селі Велимче. Скільки доброго й світлого могло бути попереду, якби не клята Росія. На жаль, до рідної домівки наш Герой повертається «на щиті». Дмитро віддав найдорожче, власне життя, обороняючи Україну і кожного з нас.

Велимченська громада висловлює щирі співчуття рідним та близьким загиблого захисника. Разом з Вами схилиємо голову у глибокій скорботі...

Вічна пам'ять, честь і шана Герою!», – йдеться у повідомленні.

У районі населеного пункту Кремінна загинув військовий із Луцька Віталій Шевчук.

Про це у «Телеграм» повідомив Луцький міський голова Ігор Поліщук.

«На жаль, маємо ще одну втрату. Лучанин Шевчук Віталій Петрович, 30.09.1987 року народження був призваний на військову службу за мобілізацією до складу військової частини на посаду старшого стрільця першого десантно-штурмового відділення першого десантно-штурмового взводу 6 десантно-штурмової роти 2 десантно-штурмового батальйону.

Рядовий Шевчук Віталій Петрович загинув 8 травня під час виконання бойового завдання щодо захисту незалежності та територіальної цілісності України в районі населеного пункту Кремінна Сєверодонецького району Луганської області.

Щирі співчуття рідним та близьким.

Вічна пам'ять, честь та шана Герою!», – йдеться у повідомленні.

Боратинська громада знову у скорботі: обірвалося життя мешканця села Оздів.

Про це повідомляють на веб-сайті Боратинської громади. «З сумом повідомляємо, що Боратинська громада втратила ще одного земляка. 10 травня у місті Куп'янськ Харківської області обірвалося життя мешканця села Оздів Міхна Тараса Валерійовича, 1991 року народження.

Висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким, друзям та побратимам захисника.

Вічна пам'ять і слава полеглому воїну!», – йдеться у повідомленні.

У війні з окупантами загинув військовослужбовець із села Кадище Роман Бучко.

Про це повідомляють на сторінці Цуманської громади у «Фейсбук».

«Цуманська громада у скорботі.

За незалежність України та спокій кожного із нас загинув наш мужній Герой – Бучко Роман Тарасович, 1998 р.н., уродженець села Кадище.

Висловлюємо щирі співчуття родині, близьким та друзям нашого Героя. Пам'ять про мужнього воїна буде жити вічно у серцях рідних та всіх українців, чий спокій боронив наш захисник.

Сумуємо разом із Вами, низько схилиємо голову в скорботі. Вічна пам'ять!», – йдеться у дописі.

На донецькому напрямку загинув військовослужбовець із села Вигнанка Юрій Хвалюк. Його вважали зниклим безвісти з 2 листопада минулого року.

Про це повідомляють на сторінці Любомльської громади у «Фейсбук».

«Зі смутком повідомляємо про чергову втрату для нашої громади. На донецькому напрямку, захищаючи Батьківщину, загинув уродженець села Вигнанка – Хвалюк Юрій Михайлович, 22.05.1993 р. н., який вважався зниклим безвісти з 2 листопада 2022 року. У воїна залишилися дружина та син. Похорон загиблого відбувся у селищі Луків у суботу, 13 травня.

Жителі громади вшанували пам'ять загиблого військовослужбовця хвилиною мовчання», – йдеться у дописі.

У Харківській області загинув військовослужбовець із села Фаринки Сергій Багнюк.

Про це повідомляють на сторінці Камінь-Каширської громади у «Фейсбук».

«На жаль, змушені повідомити знову трагічну новину – під час захисту незалежності та цілісності України загинув наш земляк, мужній воїн із села Фаринки – Багнюк Сергій Каленикович, 1979 року народження. Життя солдата обірвалося 9 травня в Харківській області.

Щиро скорбимо разом із рідними загиблого та висловлюємо слова співчуття. Нехай Господь пошле сил і терпіння прийняти страшну звістку. Вічна та тільки світла пам'ять Герою України.

Спочивай у мирі, захиснику, якого не судилося дочекатися!», – йдеться у повідомленні.

Городищенська громада продовжує втрачати своїх Героїв. Ще один воїн повертається додому «на щиті». Сьогодні стало відомо про загибель Артура Кліментовича із селища Сенкевичівка.

Про це повідомляють на веб-сайті Городищенської громади.

«Помічник гранатоометника, старший солдат Кліментович Артур Кімович, 17.07.1975 р.н., загинув 6 травня у населеному пункті Спірне Донецької області в результаті штурмових дій противника.

Вірний Україні та своєму народові... Висловлюємо щирі співчуття родині загиблого. Вічна слава та пам'ять українському воїну, який захищав Батьківщину та кожного з нас. Герої не вмирають!», – йдеться у повідомленні.

Відійшов у вічність Бишевич Олександр Васильович, 1990 року народження, житель села Люб'язь.

Про це повідомляють у Другому відділі Камінь-Каширського РТЦК та СП.

Воїн номер 3 травня 2023 року.

Олександр був призваний по загальній мобілізації у листопаді 2022 року.

ПІДТРИМКА ПОЛЬЩІ

Це рук стискання дружніх, серць братання у біді...

Мудреці древньої Греції стверджували: коли говорять гармати, музи мовчать. Україна та її друзі у всьому світі день у день спростовують цю тезу. Діячі культури з українським паспортом не мовчать, своєю активною громадянською позицією надихають воїнів на священну боротьбу із російським ворогом, на визволення від окупаційного гніту наших теренів. Їх палко підтримують в інших дружніх нам країнах. Вчинки закордонних друзів задля перемоги над злом впереміж з конкретними справами надовжувати цінні.

– Варто пам'ятати, що захисники України не є лише Збройні Сили, як колись казали. Це також автори пісень і поети, які захищають Батьківщину українським словом, – мовив з цього приводу на XIX огляді української співаної поезії та авторської і сучасної пісні в Ольштині голова тамтешнього гуртка Об'єднання українців у Польщі Петро Табака.

Того дня в цьому місті на сцену вийшли 120 юних артистів, щоб віддати шану теперішнім і колишнім захисникам України. Звучали пісні на вірші Тараса Шевченка, Володимира Сосяри, Дмитра Павличка та переспіви героїчно-патріотичного репертуару «Пікардійської Терції», «Океану Ельзи», «Енея». А коли Марко Денисовець, піднявши затиснутий кулак, заспівав «Чути Гімн», у залі в багатьох наверталися сльози.

У другій частині дійства виступили й українські біженці, які наразі опинилися в Ольштині. Це дитячий танцювальний колектив «Весна» (художній керівник Єлизавета Татарченко) та скрипалька з міста Краматорська Аліна Холодна.

Зі щирими словами до учасників свята звернувся владика Ольштинсько-Гданської Єпархії Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Аркадій Трохановський. Владичі та Петрові Табаку було вручено подяки за допомогу та підтримку Збройних Сил України від військових з героїчного Бахмута.

НА ВЕРТОЛЬОТИ ДЛЯ УКРАЇНИ

«Я один з багатьох, хто вражений позицією українців і тим фактом, що вони абсолютно закохані у свою свободу», – написав знаний польський актор кіно Богуслав Лінда на фейсбук-сторінці збірки коштів на вертольоти для України. Одночасно закликав інших прилучитися до цієї справи. Б. Лінда – ще одна особа, яка долучилася до акції «Озброємо Україну», метою якої є придбання трьох гелікоптерів для Головного управління розвідки України. Техніку використовують для евакуації поранених бійців з поля бою. Мета збору – досягти суми понад 8 мільйонів злотих. «Це цілком людська, мирна, гуманітарна місія, – підкреслив актор. – Було порушено межі свободи сусідньої країни. Це зроблено по-бандитськи, не може бути дозволено». Він вважає, що українці заслуговують на якнайбільшу повагу.

Серед відомих людей, які підтримали збір коштів, є режисерка Агнешка Голланд, письменниця та лауреатка Нобелівської премії Ольга Токарчук, актриса та соціальна працівниця Анна Димна, солдатка Армії Крайової Ванда Токарчик-Ставська, актор Роберт Венцкевич, журналіст Мацей Орлось та багато інших особистостей. Акцію підтримали українці Польщі та України. Зокрема, музиканти польсько-української формації «Еней», український гурт «Даха-Браха». А юна співачка з Більська-Підляського Вікторія Гаць, зі студії пісні «Fart», разом з гуртом «Золото» в минулому році почала активно пропагувати українські пісні зі сцени. Вона стипендіатка нагороди Маршалка Підляського Воеводства для талановитих осіб. «Українська мова не така важка. Я спробувала і од першого виступу користуюся нею», – заявила зі сцени дівчина.

КОНЦЕРТИ – ТЕЖ БОРОТЬБА

У Народному домі Перемишля відбувся українсько-польський «Концерт дружби» в межах мистецького проекту України «Для Тебе, воїне!». Взяти участь творчі колективи з Львівщини – ансамблі українського народного танцю «Щирчанка», «Калинове намисто», «Горицвіт». Танцювальний колектив українсько-польських шкіл імені Маркіяна Шашкевича, інші. Під час заходу збирали кошти на підтримку ЗСУ.

Незвичну ініціативу для дітей-біженців з України реалізовує Університет ім. Адама Міцкевича в Познані. Він видав книгу «У звичайних словах велика сила», куди увійшли роботи учасників літературного конкурсу для студентів, ілюстрації до якої створили самі діти. Видання двомовне – українсько-польське. Малеча отримала книги на зустрічах в університеті, під час яких відбулося багато цікавих заходів. Були присутні 60 юних українців. Заплановано видати наступну книгу з творами українських дітей, які перебувають наразі в Польщі.

«Боротися. Рятувати. Любити» – таким є зараз кредо переможниці «Євробачення 2016» та володарки нагороди «Визначне лідерство артиста» Атлантичної Ради США (2022р.) Джамали (Сусанни Джамаладінової).

Вона учасниця українсько-польського телевізійного шоу «Танці з зірками». У приватному житті – дружина та мама двох синів. З початком російського нападу на Україну (24 лютого 2022р.)

популярна співачка стала до лав культурного фронту України.

Після закінчення проекту «Танці з зірками», який провів телеканал Polsat (партнером на паркеті в співачки був польський танцівник Яцек Йешко), Джамала у квітні відіграла концерти у Варшаві і Торуні. Частину доходу від проданих квитків з концерту у Варшаві передано ЗСУ. «Усі концерти сьогодні – також боротьба. Місія артиста – нагадати про війну, зібрати кошти, не дати Україні зникнути з ефірів», – заявила Джамала журналістам. На запитання, чи були радісні моменти за час війни, співачка відповіла:

– Кожен раз раділа, коли ЗСУ вдавалося просунути вперед. Дуже хвилюючим стало звільнення Херсона. Звичайно, радію маленьким «переможкам», коли вдається зібрати кошти на потреби українських військових. Неймовірно відчуття, наприклад, були, коли мені повідомили з березня в Берліні, що зібрано 67 мільйонів євро під час національного відбору на «Євробачення», де я виступала з піснею «1944». Була здивована, що вдалося зібрати таку суму». На завершення зустрічі Джамала сказала:

– Наша перемога – це повернення усіх територій у кордонах 1991 року. І звичайно хочеться, щоб Росія відповіла на свої дії. Дуже хочеться покарання для них і щоб були судові процеси, де можна буде побачити їхні обличчя. Понад усе мрію, аби відновили справедливість. Й ми могли вільно жити у себе вдома і творити, любити, співати...

КУЛЬТУРА, МУЗИКА І... ПОЛІТИКА

По правді висловився у масмедіа один з популярних українських музикантів, а нині доброволець Сил територіальної оборони ЗСУ Тарас Тополя: «Дуже хибним є твердження про те, що культура і музика відокремлені від політики. Я такого ніколи не уявляв, що ми зможемо виступати з російськими музикантами, але якщо і виступатимемо, то квитки на наш концерт в кремлі мають продаватися за українські

гривні» (Wiesz Wiecej, квітень 2023 р).

Тарас подякував польському народу за підтримку і неоціненну допомогу в найважчі, найскладніші часи для України. Польський братній народ проявив себе в найліпших своїх якостях, показавши найкращі чесноти і засвідчивши, що у нас однакові принципи, однакові цінності. Я не знаю, чи змогла б Україна так гарно боротися і протистояти цій навалі, аби поруч не було плеча польського суспільства. Тому я дякую і вірю, що ця співпраця буде продовжуватися і посилюватися. Від цього виграємо ми всі.

Тарас Тополя – молодіжний посол ЮНІСЕФ, соліст українського гурту «Антитіла» у 2014 року з друзями розпочав волонтерську діяльність, заснував благодійний фонд «Вільні ЮА». Завдяки фонду вдалося зібрати більше восьми млн гривень. Кошти спрямовано на закупки медикаментів та захисту для українських військових, а також на допомогу населенню. У 2022р. Фонд перейменували в «Антитіла». Опікується 40 дітьми, батьки яких загинули на фронтах української-російської війни, забезпечує ЗСУ необхідними інноваційними розробками. У рамках статуту молодіжного посла UNICEF в Україні провів більше 100 зустрічей з активною молоддю. У стінах штаб-квартири ООН організував масштабну виставку «Ukraine exit».

Ще до початку російської агресії 24 лютого Тарас Тополя разом з іншими учасниками гурту «Антитіла» записався до підрозділу Територіальної оборони ЗСУ. До речі, він є батьком чудових трьох дітей – Марка, Романа, Марії.

«Людське море, ти, сило народная, з чого ж ти собі зброю скуєш?» – писала Леся Українка.

З любові до рідної Вітчизни, краю, де живеш, до пісні, слова українського наша сила береться. З ненависті до російських окупантів, які прийшли вбивати, мордувати і красти. Ще силу і на снагу дає віра в перемогу над лютими вбивцями і катами.

Олександр ХОМЕНЧУК,
власкор «Волинської газети»,
м. Варшава.

ДУМКИ ВГОЛОС

Пан Байден знає все і без мене...

Прихильники путіна захлинаються у ненависті до Президента США Джозефа Байдена

Пан Байден сказав про путіна: «вбивця». Такого світ, а головне сам вбивця, путін, не очікували.

Адже Росією все робилося, робиться і буде робитися за сценарієм відомої казки Ганса Андерсена «Нове вбрання короля». Там людям так вдало замилювали очі і промивали мізки, що сказати правду означало визнати себе або дурними, або опинитися не на своєму місці. Тому люди боялися говорити правду.

Європа, нагодована російськими нафтодоларами і налякана путінським нахабством, також боїться назвати путіна вбивцею, який вбиває їх громадян прямо на вулицях Солсбері і Берліна.

На жаль, Європа знову наступає на історичні «граблі». Дежавю.

Убивця і злочинець адольф гітлер завоював Європу, почав світову війну, а європейці все продовжували називати його «цивілізованим політиком» до 1940 року...

Не боїться путіна лише один політик – Президент США Джозеф Байден.

Американець!
Американець, який Філіпом Патеном, як би не хотів путін чи Європа, ніколи не стане, і розмовляти з убивцею не буде! (Хай путін публічно поговорить з Олексієм Навальним).

Для пояснення, «а що ж буде».

Питання риторичне.

Очікувана від пана Байдена відповідь вже прозвучала – вбивця!

Без сумнівів, Центральне Розвідувальне Управління бачить путіна як вірус під мікрокопом!
У мене до ЦРУ лише одна пропозиція-бажання, виграти у них парі, а саме: хто перший, я чи спецслужби, побачили-зрозуміли задум путіна збити літак, щоб почати повномасштабну військову, так звану, антитерористичну операцію проти України, з застосуванням авіації і крилатих ракет?

Волею Всевишнього пекельний задум убивці путіна не відбувся.

Сталося просто банальне.
Виконавці помилилися мішенями. Замість російського літака Аерофлоту з дітьми, що повертався з Італії, був вражений малайзійський боїнг МН-17.

Автор «сценарію» цієї трагедії головнокомандуючий збройними силами росії, президент путін.

Так от. Пан Байден знає все і без мене, і без мого опису подій, пов'язаних з катастрофою 17 липня 2014 року, які я описав у своїй книзі вже восени 2014 року.

А коли це зробили в ЦРУ? То хто ж був першим?

Олександр БАЖИН.

ДОБРІ ВІСТІ З ІВАНИЧІВСЬКОЇ ГРОМАДИ

У фіналі – юні журналісти

Нещодавно відбувся обласний турнір юних журналістів. Цього разу Іванічівську громаду представляла команда ліцею №1 (директор М. С. Шевчик) у складі Анни Зелінської, Владислава Рубана, Аміни Шумик, Олеси Черкасової, Тараса Черняка (керівники Світлана Парафін та Олена Джига).

Приємно зазначити, що вперше вийшовши у фінал, юні журналісти вибороли II місце. Олеся Черкасова та Тарас Черняк за результатами змагань

зайняли відповідно II та III місця в особистому заліку та мають шанс потрапити до збірної команди області на Всеукраїнський турнір.

Допомога з Норвегії

В умовах воєнного стану Іванічівська селищна рада постійно приймає нові виклики. Одне із актуальних питань, з якими зіштовхуються керівництва, – допомога внутрішньо переміщеним особам, котрі проживають зараз на її території. До речі, таких тепер понад сотня чоловік, з яких майже тридцять – діти. Усі ці люди – на постійному контролі місцевої влади. Разом із благодійними організаціями місцева влада забезпечує їх продуктами харчування, засобами гігієни, побутовою технікою та іншими речами першої необхідності.

Нещодавно завдяки неурядовій гуманітарній організації «Норвезька рада у справах біженців (NRC)» всі внутрішньо переміщені особи в черговий раз мали можливість отримати продуктові набори вагою понад

50 кілограмів кожен. Селищна рада щиро подякувала Норвезькій раді у справах біженців за надану підтримку ВПО та висловила сподівання на подальшу співпрацю.

Валентина ПЕТРОЩУК.

У ПРОКУРАТУРІ

Вимагали «данину» за рибу

Заступнику начальника управління та заступнику начальника одного із відділів управління Державного агентства меліорації та рибного господарства у Волинській області повідомлено про підозру у вимаганні та одержанні неправомірної вигоди (ч.3 ст. 368 КК України) за безперешкодний вилів риби та не притягнення до адміністративної і кримінальної відповідальності в разі виявлення під час рейдів порушення ним вимог чинного законодавства.

Посадовців затримано 2 травня 2023 р. під час одержання чергового траншу – 10 000 грн.

В оселях та службових кабінетах обох фігурантів під час обшуків вилучені кошти, одержані як неправомірні вигоди.

Вирішується питання про обрання підозрюваним запобіжних заходів у вигляді три-

мання під вартою та про відсторонення їх від займаних посад.

Викрито їх за оперативного супроводу працівників УСР у Волинській області ДСР Національної поліції України.

Досудове розслідування проводить ТУ ДБР у Львові.

Наталка МУРАХЕВИЧ.

У ПРОКУРАТУРІ

Викрав автомат

Житель села Доросині Луцького району увечері 13 березня викрав автомат моделі «АКС-74У» з тридцятьма патронами зі службового авто працівників поліції, які прибули на виклик за повідомленням про вчинення ним домашнього насильства щодо матері.

Якийсь час він незаконно носив зброю, а згодом переніс до власного помешкання, де її і виявили та вилучили правоохоронці.

Обвинувачений перебуває

під вартою і невдовзі постане перед судом.

Досудове розслідування проводить Луцьке РУП ГУНП в області.

Наталка МУРАХЕВИЧ.

У КІНОСТУДІЇ «ВОЛИНЬ»

Творчий звіт Світлани Зозулі

Аматорська Народна кіностудія «Волинь», яка функціонує при обласному науково-методичному центрі культури, має свою славу історію та традиції. Зокрема, яскравою візитівкою волинських кіноаматорів стали короткометражні кінофільми. Адже, тут головне зацікавлення глядача оригінальним та нестандартним режисерським рішенням.

Свою яскраву сторінку у творчому літописі кінематографії під час творчого вечора продемонструвала Світлана Зозуля. Це талановита учениця волинських корифеїв, зокрема, Бориса Ревенка та Валерія Белова, які впродовж багатьох років прагнули створити школу творчих особистостей. Цей неординарний тандем став об'єктом творчого пошуку їх вихованки у екранізації короткометражного фільму «Дует».

Творчі напрацювання цього тандему визнані на конкурсах не лише всеукраїнського рівня, але й на міжнародному. Формальним

приводом для припинення діяльності цього дуету свого часу стало банальне скорочення штатних одиниць у обласному науково-методичному центрі культури. Чергова економія коштів на культурі нинішньої влади на Волині і тепер не залишається непомітною для громадських активістів. Адже тут проглядається зазіхання на приміщення у центрі міста. Тому доречним буде крилатий вислів експрем'єр міністра Англії Черчіля: «Тож, за що ми воюємо, якщо економимо на культурі?». До речі, у Рівному таке загрозове скорочення у науково-методичному центрі не відбулося. Усе логічно завершилось виходом керівника на заслужений відпочинок.

Оплески компетентних та небайдужих глядачів під час перегляду, чи не найвища оцінка. Адже, Світлана врахувала всі настанови та побажання старших колег із Волинського телебачення, зокрема Омеляна Іванюка та Віталія Герасимлюка стосовно необхідності дотримання класичних канонів режисури у творчому процесі. Тут не існує дрібниць, починаючи від сценарного плану зйомок, операторської майстерності та музичного супроводу, завершуючи режисурою монтажу. Хочеться щиро побажати Світлані нових яскравих екранізацій у творчому тандемі із телеоператором Павлом Лісівненком.

Володимир БУКАЛО.
Фото: кадри із фільму.

СКОРИСТАЙТЕСЬ!

Муниципальный сервисный центр

Вирішити питання, пов'язані з наданням послуг ТОВ «ГК «Нафтогаз України», лучани можуть у Муниципальному сервисному центрі (МСЦ), що знаходиться за адресою: вул. Винниченка, 26.

Провести звірку показників, здійснити розрахунки, отримати інформацію, укласти договір, змінити постачальника, вирішити індивідуальні питання тощо – усі ці послуги доступні в МСЦ, де вже консультує представник компанії, що має доступ до усієї інформації і всі повноваження безпосередньо від постачальника.

Авторизовану точку ТОВ «ГК «Нафтогаз України»

вирішено відкрити в МСЦ для того, аби спростити мешканцям Луцької громади доступ до інформації та консультацій з приводу надання газопостачальних послуг. Адже тривалий час чимало лучан потребували інформування у зв'язку зі зміною постачальника. Тож нині кожен може отримати всі необхідні дані, завітавши в МСЦ.

Наш кор.

ФРОНТЕРА

Грицько Чубай

У «Культурному укритті» команда Міжнародного літературного фестивалю «Фронтера» та кіноклуб легального авторського кіно в Луцьку «Ангар Сінета» влаштували презентацію фільму «Чубай. Говорити знову». Головного оповідача у фільмі зіграв культовий письменник, живий класик сучасної літератури Сергій Жадан.

На прем'єрний показ у Луцьк приїхали Соломія Чубай (ініціаторка створення стрічки та донька поета), Михайло Крупівський (режисер) та Ірина Сабанадзе (продюсерка).

Грицько Чубай-поет у фільмі йшов тлом, адже на першому плані – драматична історія Чубая саме як людини. Документальний фільм із трьох частин. Про вибір, про пошук батька і головне – про систему, яка ламала людей.

Більшість людей знає цю постать завдяки сину – лідеру гурту «Плач Єрмії», який поклав на музику та виконує протягом кількох десятиріч вірші батька. «Тарас і його пісні – це була його історія з татом. Мені дуже хотілося, щоб люди почули його вірші без музики», – розповідає донька митця Соломія Чубай.

Вона поділилася родинною дра-

мою. Розповіла, як по крихтах збирала для себе образ батька, якого втратила дворічною дівчинкою. Каже, цей фільм став для неї діалогом із татом, діалогом пізнання. З життя поет пішов, коли йому було лише 33 роки. Після переїзду до Львова він затоваришував з друзями Калинців. Згодом його й багатьох інших представників української інтелігенції заарештовують. Калинців засуджують до 9 років таборів, Чубая відпускають, але його життя перетворюється на пекло... Він шукав, як вижити, працював на дуже низькооплачуваних роботах, аби прогнати і підтримати родину. Та зрештою пішов з життя.

Історія Чубая дуже непроста і дражлива, тому Михайлові Крупівському було важливо враховувати емоції кожного, з ким спілкувався.

Каже, що ніхто з сучасників Чубая не хотів повертатися до цієї історії, всі хотіли забути. А потім вони виговорились – їм стало легше.

Режисер узяв на головну роль Сергія Жадана, бо він ідеально підходив для підкреслення образу харизматичної особистості з сильним поетичним голосом. Як розповіла продюсерка Ірина Сабанадзе, Сергій виявився ще й ідеальним у співпраці.

Режисер фільму розповів, що зараз готується окремий проект – портал із фільмом «Чубай. Говорити знову» різними мовами, на ньому можна буде додатково побачити епізоди, які не ввійшли до стрічки.

Під час обговорення головних ідей фільму, окрім знайомства з життям Грицька Чубая, його донька Соломія додала, що хотіла, аби усі знали: «Це нищив совок у мирний час – це основний месидж».

До слова, увесь прибуток від події перерахували на Волонтерський штаб «Ангар».

Наш кор.

ЧИТАЧ СТАВИТЬ ПРОБЛЕМУ

В лікарню зайшов військовий

Хочу мовити декілька слів про моральний бік поведінки лікарів поліклініки Волинської обласної лікарні у ставленні до військових.

Сьогодні мені було приємно і одночасно сумно спостерігати за відношенням до військового окремо взятих лікарів. Розпочну з того, що військовий зробив обстеження і йому необхідна була консультація відповідного лікаря поліклініки, так як він завтра відправляється в свою бойову частину. Ми звернулися до одного з лікарів, який прийняв нас дуже ввічливо, та оскільки це питання не по його фаху, він направив до іншого лікаря, який після нашої появи біля його кабінету, попросив цивільних пропустити військового без черги, прийняв і проконсультував його, але знову ж направив для уточнення діагнозу та призначення до ще одного лікаря.

Ми підійшли до її кабінету, там стояло декілька пацієнтів, з їх слів вони давно чекають на якісь папери від лікаря. Ми постояли і бачили, як виходили від неї люди і як вони відгукувались про цю особу. Одночасно чули, як її помічниця не хотіла приймати пацієнтів, які попередньо були в колігії цієї так званої лікарші і направляла до іншого лікаря в приватний кабінет. Нічого особливого – просто бізнес. Люди просили просто роз'яснити призначення. Ми зайшли в кабінет... Лікарша накинулася на нас, чому ми без маски (хоча вона перша, хто в нас її запитав в поліклініці, до речі, в той день ми привезли благодійну допомогу лікарям обласної лікарні – як

мінімум тисячу масок). Я попросив лікаршу, якщо має маску, нехай нам продасть чи дасть... Військовий зніяковів і сказав, що зараз військовий стан... Я був спантеличений поведінкою лікарші і повідомив, хто перед нею стоїть і чому якраз зараз ми тут. Але це ніяким чином не вплинуло на грубу поведінку лікарки і ми пішли, купили дві маски і знову зайшли до лікарки, яка вже подивилася на обстеження, почекала губами, полякала військовому, що в нього великі проблеми, які потрібно вирішувати не на фронті, а тут, в цивільному житті, призначила на всякий випадок якісь таблетки і з розумним виглядом відправила нас з кабінету. Ми вийшли ошелешені і довго мовчали, пізніше знайшли лікарку, яка вділила нам багато часу і пояснила ситуацію та призначила відповідне лікування. Пізніше подзвонила та попросила повідомляти її про стан здоров'я нашого захисника.

Хотілося б, щоб керівники поліклініки Волинської обласної лікарні розібрались в цій ситуації, тому що вчинок відносно військового однієї лікарші перекреслив роботу цілого колективу професійних лікарів і, можливо, дивлячись на її поважний вік та грубе відношення до наших захисників, їй потрібно змінювати роботу (наприклад, торгувати масками в аптеці) або вже давно відправитись на пенсію?

Василь ГУТ,
член громадської ради при
Волинській ОДА, голова комісії,
член НСЖУ.

УКРАЇНСЬКІ ЗІРКИ

Камелія

Камелія летить до Пакистану у компанії Мохаммада Захура.

Відомо, що з перших днів війни співачка із родиною активно допомагають українським військовим та сім'ям, які постраждали. Пакистан – батьківщина Мохаммада Захура – неодноразово надавав військову допомогу українцям.

Співачка додала, що окрім першочергових справ, які стосуються Укра-

їни, вона планує зняти дуже яскраве музичне відео: «Вперше співала на мові панджабі, було дуже складно, але дуже цікаво. А кліп зніматимемо в дуєті з всесвітньовідомим, найпопулярнішим і найталановітшим пакистанським співаком і композитором Сахіром Алі.

Яна ГОТКО.

КУЛЬТУРА

«Весна, що наближає перемогу»

В межах благодійної мистецької програми «Весна, що наближає перемогу», кращі колективи «Центру культури «Княгининюк» протягом двох годин демонстрували свої таланти у Палаці культури м. Луцьк.

Особливо вразили глядачів художні номери колективів Княгининка та Боголюбів, що вирізнялися високим виконавським рівнем. Вперше на міській сцені виступив самодіяльний хор «Житичі» та дитячий вокальний колектив будинку культури с. Жидичин. Своєю майстерністю здивував хорівий колектив «Серпанок» Будинку культури села Шепель.

На дійство завітала заступниця міського голови Ірина Іванівна Чебелюк, вона побажала всім го-

стям злагоди, миру та міцного здоров'я. Як дорослі, так і дитячі колективи були справжнім уособленням української незламності та патріотизму. Це один із тих заходів, який покликаний зберегти та об'єднати нашу громаду.

Паралельно з концертом у фойє розгорнувся ще й ярмарок, де свої вироби демонстрували народні умільці навколишніх сіл. Усі зібрані кошти були передані на потреби ЗСУ.

Наш кор.

САМОВРЯДУВАННЯ

Центр надання адмінпослуг

Злагоджено і плідно працюють працівники ЦНАПу. Вони надають понад сотню різноманітних послуг, що особливо важливо у час війни. За це їм вдячні всі жителі громади.

У розпал робочого дня до них завітав наш фотокор Віктор РАЙОВ. На його світліні: державний реєстратор Юлія Бесарабчук, заступниця начальника Оксана Ящукевич, заступниця

начальника відділу Олена Олійник, заступниця начальника відділу Оксана Кісіль, адміністраторки Олена Кашталян і Лілія Богославець.

Наш кор.

СПІВЧУТТЯ

Колектив Черемського природного заповідника глибоко сумує і співчуває директору заповідника Володимиру Васильовичу Мирці у його родинному горі. Найважче втратити матерів. Володимир Васильович завжди спішив провідати її на родинні свята, тішив своєю любов'ю і увагою, постійно підбадьорював найріднішу людину по мобільному зв'язку. Рідна нянька **Анна Михайлівна** була його найбільшою порадицею і молитовницею за його долю, вболівала за сина, його близьких, друзів, колег по роботі, особливо гордилася своїми онуками та правнуками, чекала на журналістські матеріали Володимира Мирки та публікації про нього. Цього року Володимир Васильович з сином Олексійком з лютого ще вітав маму з 89-річчям. Ця працелюбниця завжди навчала дітей бути людяними, дорожити своєю родиною і Україною. За життя любила співати, куховарити, дбати про лад на городі і в хаті. Була завжди гостинною, чуйною і доброю.

Відійшла за небокрай, згасла, як зоря, лишивши про себе на згадку щирі і лагідні повчання. Хай і на небесах їй буде затишно. Співчуваємо, Володимире Васильовичу Вашій втраті, розділяємо біль і горе – найважчі для сина. Бадьортесья. Будемо молитися за неї. Хай спочиває у мирі. Царство небесне їй і вічний спокій!

Волинська обласна організація Товариства лісівників України, Волинська обласна організація профспілки працівників лісового господарства висловлюють щирі слова співчуття товариствцю і профспілковцю, заслуженому лісівнику України Володимиру Мирці у зв'язку з важкою втратою – смертю матері **Анни Михайлівни**.

Хай Бог прийме її душу, оселить зі святими. Вічна їй пам'ять.

Волинська обласна організація Національної спілки журналістів України та колектив редакції громадсько-політичного часопису «Волинська газета» висловлюють щирі співчуття члену НСЖУ, заступнику головного редактора газети Володимиру Мирці з приводу непоправної втрати – смерті матері **Анни Михайлівни**.

Хай спочиває у Бозі, раює зі своїми предками на небесах, перебуває в раю зі святими.

Союз «Чорнобиль-Україна» висловлює співчуття Мирці Володимиру Васильовичу та його рідним у зв'язку з непоправною втратою – смертю матері **Анни Михайлівни**. Хай спочиває з миром у Бозі. Хай Бог буде милостивий до неї і прийме у свої оселі. Рідним – спасибі за любов та повагу до покійної.

Камінь-Каширські районна військова адміністрація і районна рада з сумом дізналися, що у вічність відійшла **Анна Михайлівна** – мама нашого колеги, ексголови Камінь-Каширської райадміністрації, відомого політичного і громадського діяча, заслуженого лісівника України Володимира Мирки. Висловлюємо щирі співчуття Володимиру Васильовичу та його родині. Коли відходять матері, на небі засвічуються зорі і янголи приймають їх на небесах у коло святих. Хай добра пам'ять про Анну Михайлівну зігриває серця рідних.

БІРЖА ПРАЦІ

Замість пасивних виплат активні програми

Віроломна війна, розв'язана кремлівською клікою, нанесла чималих збитків економіці країни. Це суттєво поміняло тенденції на ринку праці. За оцінками Міжнародної організації праці скоротилося 2 мільйони 400 тисяч робочих місць. Питання працевлаштування стало досить гострим та актуальним. Тож першочергове завдання працівників Центрів зайнятості бачать у тому, аби свою професію перетворити на власну справу з орієнтацією на глобалізацію ринку.

Ця тема стала домінуючою для директора Волинського обласного центру зайнятості Алли Куцин на пресконференції для представників масмедіа, яка відбулася 12 травня ц. р. в нововідкритій італійській кав'ярні, що в Привокзальному районі Луцька. Господарями цього затишного й комфортного закладу, де журналісти посмакували смачною та запашною кавою, стали внутрішньо переміщені особи Сергій та Христина Толчини. На Волинь вони прибули з Покровська Донецької області. Сама Христина, до речі, волинянка, родом з міста залізничників, де проживає її бабуся. А ось чоловік зі східних теренів, нині він у числі тих патріотів, які боронять нашу державу від рашистських зайд, тож повноправною володаркою торговельного закладу є його дружина. Розповідь про цю родину подамо в одному з наступних номерів «Волинської газети».

Алла Куцин поінформувала присутніх про те, що Волинська обласна служба зайнятості з початку повномасштабного вторгнення працювала в умовах суттєвого скорочення попиту роботодавців на працівників. Зайнятість у минулому році порівняно з попереднім стала на 15,5 відсотка нижчою, або скоротилася на 2,4 млн. робочих місць. За програмою тимчасового захисту в країнах Європи зареєстровано 4,9 млн. українців, серед яких є і волиняни.

Проте, за словами керівника обласної служби зайнятості, за сприяння служби нову роботу у 22-му році отримали понад 11 тисяч осіб, ще понад тисяча волинян взяли участь у громадських роботах, професійне навчання пройшли майже 2 тисячі безробітних.

За п'ять місяців цього року послугами служби зайнятості в області скористалися майже 11 тисяч волинян. Станом на перше травня статус безробітного мають з тисячі

тувала, що в нашому краї організацією суспільно-корисних робіт в умовах воєнного стану найкраще цього року займаються Ратнівська, Камінь-Каширська, Колодязненська, Заболоттвська, Шацька, Прилісненська, Сереховичівська та Старовижівська територіальні громади, що робить честь їхнім керівникам.

Не оминули обласна очільниця увагою і роботу служби зайнятості з внутрішньо переміщеними особами. Від початку війни на обліку перебувало 3000 тисячі переселенців. Понад 850 з них уже мають нову роботу. Найбільше працевлаштовано з Донецької, Харківської та Луганської областей. Грант на власну справу внутрішньо переміщеним українцям, які прибули в нашу область, отримали дев'ять учасників програми з Донецької, Харківської, Київської та Луганської областей. Грантові кошти вони використали на закупівлю обладнання, придбання сировини, матеріалів, оплати оренди приміщень та інші бізнесові потреби. Серед них мариуполька Оксана Макарова, яка виготовляє вироби з епоксидної смоли та відкрила швейний цех, сім'я Толчиних, про яку згадували вище, Ганна Карамішева-Борисенко, харків'янка. Її стараннями в Луцьку працює дитяча медіа школа «COOL Media School».

Сфера зайнятості продовжує адаптуватися до воєнного стану через активні програми. Цьогоріч почали діяти фінансові механізми підтримки роботодавців. Нині працедавці можуть скористатися чотирма видами компенсацій на збереження робочих місць чи створення нових. Також діють програми за працевлаштування переселенців.

– На сьогодні компенсацію заробітної плати у сумі 6700 отримали 369 підприємців, котрі взяли на роботу майже 800 працівників, – зазначила керівник Волинського обласного центру зайнятості. Сьогодні безробітні можуть отримати сертифікат на навчання і самі обрати будь-який навчальний заклад в країні, при наявності в освітан відповідних ліцензій.

Актуальною для слухачів була інформація про порядок отримання ваучера на навчання. Доповідач поінформувала про те, як отримати мікрогрант для започаткування бізнесу та розвитку підприємництва, а також про можливість отримання фінансової допомоги для ветеранів.

– За цією програмою 149 мешканців Волині отримали позитивне рішення про надання мікрогранту. Серед них десять внутрішньо переміщені особи. Роботодавці, відповідно до умов гранту, мають створити загалом в області 276 нових робочих місць. Як бачимо, держава переорієнтувалася із пасивного фінансування допомоги з безробіття, обмеживши її термін виплати у 90 днів та максимальний розмір, що не більший за мінімальну заробітну плату, на стимулювання розвитку самозайнятості, збереження існуючих та створення нових робочих місць, – резюмувала керівник Алла Куцин.

Володимир ПРИХОДЬКО.

Сергій ЦЮРИЦЬ.

Фото авторів.

осіб. Проте кількість актуальних вакансій на Волині збільшилася із 1 200 (станом на 1 березня 2022) до 1 600 (станом на початок нинішнього травня). Найбільш затребуваними на сьогодні є робітничі спеціальності в сфері торгівлі, переробній промисловості, сільському господарстві та транспортній галузі.

– Кількісно найбільше пропозицій праці у Луцькому та Володимирському районах. Водночас на Єдиному порталі вакансій, який об'єднує в собі 5 найбільших інтернет-ресурсів, загалом налічується 150 тисяч пропозицій. З них 3500 на Волині. Його оновлення відбувається щодня, – наголосила Алла Куцин.

Алла Миколаївна з приємністю конста-

Важливий візит до Франції

Голову громади Віктора Годика застаємо у його кабінеті. Він щойно повернувся з освітянської наради і вже збирається з робочим візитом у рідне село Мирне. Час від часу озивається ще і його мобільник. Хтось просить Віктора Леонідовича взяти участь у спортивному турнірі, хтось вже цікавиться Днем Горохова, який місто святкуватиме на Вознесіння.

Журналісти «Волинської газети» цього разу вирішили розпитати голову громади про його поїздку до Франції, адже там Віктор Годик зустрічається з парламентарями і навіть Президенткою Національної асамблеї НАТО Жоель Гаррію-Майльям. Французькі колеги дізналися шокуючі історії та факти з окупації, зазначила організаторка поїздки, учасниця Мережі захисту національних інтересів «АНТС» Люсьєна Шум. А ще разом обговорювали проблеми та потреби громад України.

– Вікторе Леонідовичу, розкажіть про свій візит до Франції. Хто Вас туди запросив? З ким Ви їздили?

– Цей адвокаційний візит організовано громадськими організаціями Мережа захисту національних інтересів «А Н Т С», Stand With Ukraine, Les Européens aux côtés de l'Ukraine, ICUV-International Centre for Ukrainian Victory, аби допомогти українським громадам встояти під час війни та знайти партнерів за кордоном для відбудови та обміну досвідом. Враження дуже велике. І найголовніше, що для себе я поламав певні стереотипи щодо того, ніби Європа продажна. Ні, не продажна. Це тільки так кажуть ті, хто не знає. Макрон не такий, я поламав ці стереотипи для себе. Такої підтримки, як я відчув, а ми зустрічалися і з сенаторами, і навіть з Президенткою Національної асамблеї НАТО, ще потрібно пошукати. Жоель Гаррію-Майльям приїхала зумисне, щоб зустрітися з нами. І я відчув, і побачив, яка потужна підтримка від них іде. Це цивілізація! Там живуть цивілізовані люди, які розуміють, наскільки важлива сьогодні для світу Україна. Вони не розуміють, як можна взяти зброю і прийти до судида стріляти. І коли хтось сьогодні каже, що до нас не зовсім таке ставлення, як хочеться, це не так. Ні, весь цивілізований світ, а також і Франція – з нами! Я відчув цю підтримку, яка

сьогодні є для України. І військова, і гуманітарна. І все те, що вони готові допомагати з відбудовою... У них сильно помінялося відношення до нашої країни.

Коли запитуєш їх про ставлення до України, яке було до війни і після російського вторгнення, то чуєш: «Ми думали, що Україна – частина радянського союзу, частина росії, а зараз Україна стала світовим брендом, дуже популярна в демократичному світі. Сьогодні майже увесь цивілізований світ вчить історію України. Вони хочуть знати, що це за нація, що це за народ. І вони сьогодні бачать, що народи, які входили до радянської імперії, – різні і за ментальністю, і за характером. Ми не ті дикуни, що йдуть до нас вбивати, гвалтувати і красти.

– Ви зустрічалися з урядовцями, парламентарями і звичайними людьми?

– Так, і з звичайними людьми. І з працівниками муніципалітетів... У перший день українська делегація зустрілась із головою парламентської групи Україна-Франція, французькими сенаторами та представниками Асоціації малих міст Франції. Також одна з найважливіших розмов, як я вже сказав, відбулася у сенаті Франції з Президентом Парламентської асамблеї НАТО Жоель Гаррію-Майльям та сенаторами. Ми також зустрілися з Головою групи дружби «Франція-Україна» в На-

ціональній асамблеї Франції Бенджаміном Хаддадом. Окрім цього, мали зустріч з Рафаелем Глюксманом, депутатом Європейського парламенту, та радниками посла України у Франції. Усі високопосадовці висловили свою повну підтримку українському народу та запевнили, що будуть продовжувати підтримувати Україну у її боротьбі за незалежність та територіальну цілісність.

Зокрема під час перебування української делегації у Франції відбулося історичне голосування французького парламенту, яким Франція визнала Голодомор 1932-1933 рр. геноцидом українського народу.

Вся цивілізована частина – за нас. Була й широка культурна програма.

– І скрізь відчували підтримку, доброзичливе ставлення?

– Абсолютно правильно. У мене теж були сумніви, чи можемо ми розраховувати на європейців, зокрема і французів, але вони розвіялися...

– А хто входив до вашої делегації?

– Попри мене, Наталія Рибинська – заступниця міського голови Овруцької міської ради Житомирської, Олена Швидка – голова Іванівської селищної громади Київської області та Світлана Спажева – Покровський селищний голова з Дніпропетровщини. Впродовж трьох днів ми обмінювалися досвідом з французькими колегами, розказували їм про реальну ситуацію в Україні.

– Які першочергові завдання ставилися у вашій поїздки?

– Під час адвокаційної поїздки ми обговорювали питання співпраці в галузі культури, освіти та науки, а також залучення інвестицій у проекти розвитку територій. Зустрічі з представниками французької влади та політики були плідними та відкрили нові можливості для співпраці між Україною та Францією. Ми так

Закони треба знати скрізь

Швидше всього, що в шкільному віці та й пізніше, Наталія Ковальчук не тільки не думала, а не мріяла про відповідальну та престижну посаду в самоврядному органі.

Після диплома про вищу освіту, отриманого у Лесиному виші Наталія Василівна викладала фізики. Та доля повернулася дещо несподіваним боком. Тепер замість замість законів фізики, вона займається державотворчою діяльністю на посаді секретаря Горохівської територіальної громади.

– Усі ми тепер переживаємо не простий період. Україна другий рік у стані війни, яку нав'язала нам путінська раша, віроломно вдершись на терени нашої незалежної України. Агресія вплинула і на діяльність органів самоврядування, ключовим

ним депутатським колективом, який добре розуміє, що ми своїм Горохівським співтовариством повинні працювати на перемогу нашої держави, вносити свою лепту у цю перемогу. Ми просто зобов'язані працювати як єдине ціле і більше слухати та чути один одного, а не ставати в позу та відстоювати свої вузько політичні інтереси.

– Це добре, що зростає відповідальність людей за все, що діється і в якомусь регіоні, і в країні в цілому. Але з порядку денного ніхто не викреслить питань життєвого характеру.

– Звичайно, що наша робота змінилася кардинально. І лише, мабуть, впродовж останніх трьох сесій з початку нинішнього року ми повернулися до розгляду земельних питань. Хоча поки що в обмеженому форма-

питанням для яких стала всебічна допомога ЗСУ та іншим військовим формуванням. Тетяно Василівно, розкажіть про відмінності у підготовці сесій до і після вторгнення.

– Звичайно, що ми не можемо стояти осторонь тих подій, які відбуваються і в світі, і в нашій країні, зокрема. Ми так само переймаємося долею держави. Байдуких в громаді нема і не може бути. У тій чи іншій мірі кожен дотичний до тієї трагедії, яку звалила на людство путінсько-кремлівська кліка. Але що хочу сказати. В останній період, можна сказати, докорінно змінилося ставлення наших депутатів до своїх обов'язків, до підготовки питань на сесію та поведінка під час засідань. Вони зрозуміли, що відповідальні не лише за справи громади, а й долю всієї країни. Помінялися й пріоритети. Дріб'язковість відкинута, вона відійшла на другий, а може й на третій план. Депутатський корпус нашої територіальної громади став дружнішим та згуртованішим. Обранці відкинули свої політичні принципи та амбіції. Ми стали єдиним моноліт-

ті, оскільки не все ще можна піддавати огласці у період дії військового стану. У минулому році наші сесії були дуже лаконічні. На засідання виносилося не більше п'яти питань, які в основному стосувалися допомоги Збройним силам, Територіальній обороні та інших військових аспектів, а також внесення змін до бюджету. Ми надавали посильну поміч нашим прикордонним районам, військовослужбовцям, які воюють чи які верталися з фронтів пораненими. Саме таким був формат нашої діяльності. Безперечно, що не могли полишити поза увагою питання освіти, культури, охорони здоров'я. А завтра (розмова відбулася 11 травня ц. р., якраз напередодні чергового засідання – ред.) нас чекає насичена сесія. Профільна комісія міської ради погодила для розгляду близько двохсот питань земельного характеру. З непривички доведеться депутатам трохи попотіти (посміхається співрозмовниця), аби правильно проголосувати. У порядку денному знову-таки

Важливий візит до Франції

Початок на с. 7

і планували: провести зустрічі, подивитися і найголовніше знайти партнерів для співпраці. Кожна громада попрацювала і вже буквально кілька днів тому до нас приїжджав представник з дипломатичної місії Франції, ми поспілкувалися, вони вже підібрали нам місто-партнер, з яким у скорому часі маємо провести онлайн-зустріч, і напрацьовувати питання для підписання угоди про співпрацю

– Була можливість Вам та вашим колегам висловити своє бачення?

– Звичайно. Скрізь. Кожен представляв свою громаду, обговорювали, відповідали на їхні питання.

– Вікторе Леонідовичу, які головні меседжі звучали від Вас, як голів громади і загалом як від самоврядування України до парламентарів і муніципалітетів, де ви бували?

– Нам було важливо переконатися, чи підтримують вони нас і як саме? Як вони сприймають нас? Але коли сьогодні, знаючи, що ми приїдемо – прості голови громад, і коли голова Національної асамблеї НАТО покинула всі свої справи і приїхала до нас на зустріч, то ми відчували той рівень, що для них дуже важливо поспілкуватися навіть з простими представниками місцевого самоврядування?

– Вона слухала вас, цікавилася життям громад?

– Так, і слухала нас, і задавала чимало запитань, і сама відповідала на наші запитання. Це була жива і щира розмова. Вона запевнила, що асамблея одностайно підтримує Україну. Вона сказала: «У нас є монолітна позиція в НАТО підтримувати Україну до останнього».

– Які питання вона задавала?

– Різні і багато, але не тільки про те, як живуть наші громади, а як ми бачимо післявоєнну розбудову нашої держави. Їй хотілося почути наше бачення, як українців, як ми маємо розбудувати після війни Україну.

– А що особисто Ви цій високій представниці Національної асамблеї НАТО, парламентарям, муніципальним працівникам говорили?

– Ми запитували, як на їх думку, виборола Україна право бути членом Європейського Союзу.

– І яка була її відповідь?

– Без сумніву! Виборола. Україні – місце у Європейському Союзі, у тому числі і в НАТО.

– Тобто результат вашої поїздки вже відчутний?

– Так.

– А якщо не секрет, яке місто у Франції вибрали в партнери для Горохова?

– Не секрет. Це місто Еперне у регіоні Гранд-Ест, департамент Марна. Там мешкає близько 24 тисяч жителів. Це майже за 120 км на схід від Парижа, 31 км на захід від Шалон-ан-Шампань. До

2015 року муніципалітет перебував у складі регіону Шампань-Арденни. Від 1 січня 2016 року належить до нового об'єднаного регіону Гранд-Ест. За кількістю населення – майже як у нашій громаді. Тільки там мало сільських територій. Одне тільки місто.

– Приїхавши додому, взялися до справ. Мабуть, щонайперше, подумали про наших захисників, що передати волонтерами на Схід?

– Звичайно. І нещодавно під час візиту представника Франції – громадська організація з Франції передала нам дизельний генератор і ми зараз плануємо його передати для нашого депутата, який сьогодні перебуває у зоні бойових дій.

– Хто це?

– Олексій Маркін. Я і наші депутати постійно з ним на телефоні.

– Як там, на Сході настроїв?

– Він не голослівний і багато не хоче говорити.

– Забезпечені бійці?

– Буває по-різному.

– Тобто допомога ніколи не буває зайвою?

– Так. Допомога бійцям потрібна. Те, що ми можемо, будемо надавати. Волонтерська допомога надходить не тільки від нас, а й з усіх шкіл громади. Не в такому обсязі, як на початку, все ж армія зміцніла, але продовжуємо збирати кошти.

– Вікторе Леонідовичу, користуючись нагодою, хочемо поцікавитися і ще одним важливим для держави питанням: як пройшла весняна хліборобська кампанія? Ідучи до Вас, бачили зорані, засіяні поля, на багатьох врунтяться сільськогосподарську культури.

– На сьогодні всі весняно-польові роботи виконані в повному обсязі, все засіяно, підживлено. Якби було не важко фінансово, але всі користувачі, орендарі землі внесли і добрива, підживити, хоч і добрива важкі.

– Як, зазвичай, розпочинається робочий день голови?

– Сьогодні розпочався з освітнянської наради. Обговорювали процес реформування закладів нашої освіти, і оптимізації, піднімалися різні питання.

– Зараз їдете в рідне село?

– Хочу там попрацювати по деяких проектах, зокрема, й одному інфраструктурному. Плануємо провести там ремонт. Тож матимемо зустріч з місцевими людьми. Ідемо усією командою, беремо різні служби. Невдовзі з робочим візитом тут має побувати голова обласної військової адміністрації. Потрібно підготуватися і до цієї зустрічі.

– Вікторе Леонідовичу, хто чекає Вас у рідному селі?

– Брат Роман і рідна сестра Валентина. Думаю, що буде можливість і з ними побачитись.

Дякую за цікаву розмову.

Володимир ПРИХОДЬКО,

Сергій ЦЮРИЦЬ.

Фото Віктора РАЙОВА.

Народний музей Горохова

У центрі містечка (вул. Незалежності, 2а) є непомітний, але унікальний будинок довоєнної побудови знаного гінеколога того часу. Підвал, два поверхи з післявоєнною добудовою, горіще. Тепер можна лиш уявляти, наскільки шанованим був власник цієї домівки. Цьому особливо цінному єврейсько-гінекологу, подекуди навіть фашисти, що захопили місто і всіх жителів єврейської національності прирекли на знищення, намагалися зберегти життя. Все ж і він зазнав долі інших розстріляних.

Та годі про це шукати тут якихось світлин чи інформаційних стендів. На жаль, ця історія й до сьогодні залишається невідомою для загалу.

Зараз у Народному історичному музеї можна дізнатися про дуже далеку історію цієї місцевості: кам'яні сокири, серпи, крем'яні наконечники стріл змінюють залізні, бронзові, мідні, керамічні, скляні, дерев'яні витвори майстрів. У плетених кошиках під народні співи матерів і бабусь виколюхувалися нові покоління горохівчан. При скалці, керосиновій лампі занизуванням, гладдю і хрестиком різні покоління жінок пишуть історію своїх сімей і родин, принаймні, від 1240 р., відколи вперше з'являється згадка про містечко в Іпатівському літописі. У музеї багато зброї – від кам'яної до сучасної, що передали вже нинішні захисники України. Чимало цікавих розповідей про козацькі часи, вояків УПА, шістдесятників, зокрема, й уродженця Горохівщини Євгена Сверстюка, вже наших сучасників – засновника і керівника ГСПО «Тризуба» Богдана Климука, героїв Революції гідності, теперішніх Героїв.

Залами музею мене провадить його директор Ігор Шешко.

Ігор Євгенович розповідає, що Горохівський музей спершу мав назву «Революційної бойової і трудової слави». Він з'явився у 1967 р. завдяки ініціативі ветерана Другої світової війни і його першого директора на громадських засадах Андрія Івановича Максименка. Вже наступного року музею було присвоєно звання «народний». На місцевому Пагорбі Слави у підвальному приміщенні він проіснував до 1975 р. У 1990-1991 роки музей був філією Волинського краєзнавчого музею, а потім знову став суспільним. У 2000 р. був перефільований в Горохівський районний народний історичний музей. За сприяння начальника відділу культури райдержадміністрації Діни Колесник отримав відремонтоване приміщення і був урочисто відкритий 24 серпня у день святкування 9-ї річниці Незалежності України.

Перебудову експозиції здійснювали теперішній директор музею Ігор Шешко та його помічник, художник Василь Музичук.

Нині у фондах Горохівського районного історичного народного музею понад 1500 експонатів.

Експозиція музею розміщена у 9 залах. Археологічні знахідки давноруського періоду, пам'ятки епохи бронзи та черняхівської культури свідчать про давнє життя мешканців краю. Світлина старого міста та документальні матеріали розповідають про древні витоки Горохова, який є південними воротами області. Тут знайдені залишки городища часів Київської Русі.

У другій половині XIV століття Волинь переходить до складу Литовської держави. Правителями міста стають роди Сангушків-Кошерських, які надали Горохову Магдебурзьке право 26 липня 1600 року.

По Горохівщині походила не одна війна, що забрала тисячі життів: національно-визвольні козацькі битви, Наполеонівська, Перша і Друга світові. З останньої зберігаються світлини героїв-ветеранів, оригінальні експонати, карти-схеми... Експозиція «Репаблітовані історією» розповідає про репресованих горохівчан. Дуже цікаві, на погляд автора, й експонати про УПА, зокрема, й святкування її ювілеїв вже у Незалежній Україні.

Експозиція «Кращі сини і дочки нашого краю» розповідає про видатних людей Горохівщини. Про побут, звичаї та культуру горохівчан ознайомлює ко-

лекція етнографічних матеріалів. Зокрема, кімната українського побуту відтворює інтер'єр селянської хати кінця XIX початку XX століття.

Тут можна побачити зразки ткацтва і вишивки, плетіння з соломки та лози, гончарні вироби, писанки, старовинні ікони, речі побуту, колишні меблі.

– Окрасою нашого музею є колекція рушників, яким більше 150 років, зразки українського одягу XIX століття, – каже його директор. – У музеї постійно експонуються виставки з музейних колекцій, твори народних майстрів, роботи місцевих художників.

Музей цікавий експонатами, та, мабуть, найбільша його цінність все ж у тому, що, попри незначну добудову, будинок зберігся у первісному вигляді, як його замріяв його власник-гінеколог. Вочевидь, з часом тут має з'явитися бодай одна зала, де би йшлося про життя горохівських євреїв, зокрема, й власника будинку, його сім'ї та пацієнтів.

Директор музею говорить, що у майбутньому тут може з'явитися значна експозиція про культуру готів, які з'явилися значно раніше, ніж славяни, на цих теренах.

Особисто мені приємно було побачити тут і світлини, і розповіді про багатьох відомих людей Горохова й довколишніх сіл – композитора Петра Кривенького, лауреата Шевченківської премії Василя Слапчука, Клаву Корецьку, Андрія Криштальського, вже покійного журналіста і письменника Петра Боярчука, знаменитого композитора Петра Старушика та митця Василя Парахіна. Тут зберігається оригінальний портрет Степана Бандери знаного художника Олександра Корецького, а також і світлина доньки провідника біля його могили у Мюнхені. Побачив писанки Тараса Мацюка-Заставського з Сенкивчівки та інших писанкарів, яких знав. Кілька експонатів подивували – досі таких не зустрічав: «колгоспна» маслобійка, велетенська «дерев'яна нога» для надання форми шкіряним «скороходам» для ніг горохівчан та мешканців поближніх сіл і містечок.

Звісно, як говорить директор музею, приміщення потребує значної модернізації, ремонту, цивілізаційного осучаснення, технічного оснащення і, звісно, оновлення експозицій, в чому обіцяє сприяння і нинішній очільник Горохівської громади Віктор Годик.

Цікавий музей. Надзвичайно колоритний будинок. Незвична пам'ятка Горохова. Побувайте!

Сергій ЦЮРИЦЬ.

Фото автора.

Закони треба знати скрізь

Початок на с. 7

знайдеться місце і про допомогу військовослужбовцям. Ми не забуваємо про їхні родини, про їхніх матерів. Тим більше, що наближається День матері. Будемо думати, як їх пошанувати та подякувати за таких мужніх синів. Усі ці питання постійно у нас на контролі і повсякчас для нас актуальні.

– З Вашої розповіді можна зробити висновок, що в свідомості людей відбулася моральна революція, вона стала відповідальнішими та патріотичнішими. Питання громади набрали пріоритетного звучання. Тепер ні обранці, ні старости не тягнуть оділо за різні кінці.

– Мабуть, це той випадок, коли кажуть, що нема худа без добра. Не прості процеси, які відбуваються сьогодні в нашій державі, зробили наш колектив більш монолітним. У нього стали ширші горизонти бачення і розвитку громади.

– У Вас, застосовуючи військову термінологію, як начальника штабу територіальної громади, напевно, з'явилося більше морального задоволення від таких перемін у свідомості людей? Уже сьогодні обранець громади бачить ширші горизонти та ставить себе на місце державного діяча. На щастя, такою є аксіома сучасності. Він вже не думає лишень про особисті вигоди, а переймається долями людей та безпекою цілою держави.

– Знаєте, щось у тому роді є, хоча я б не наважилася назвати наших депутатів великими діячами. Ми ніколи не були законотворцями державного рівня, хоча все велике, як кажуть, починається з малого. Іноді нам, здається, що ті закони, які надходять до нас, не завжди є ідеальними. Попри те, ми просто змушені їх виконувати. Більшість розуміє, що успіхи нашої держави залежать і від нашої громади. На моє глибоке переконання, що саме ця реформа місцевого самоврядування не дозволила ворогу зробити з Україною те, що він замислював своєю людиноненависницькою політикою. Саме громади на заході, а ще активніше на півночі та сході України, стали надійним оплотом, непробивною стіною на шляху навали путінських виродків. Голови територіальних громад на місцях, мені видається, також сформували свої загони захисників, які також протистояли ворожій навалі. Сказане стосується і очільника нашого співтовариства Віктора Годика, який не менше пів року разом з іншими нічної доби чергував на блок-постах, а нині гуртує людей навколо питань державотворення. Віктор Леонідович, можна сказати, також командуючий невеликого військового гарнізону, який оберігає нашу громаду та забезпечує її захист. Ми, до слова, й нашій армії допомагаємо і Територіальній обороні, а ще місцевому комісаріату. Тобто ми також така маленька армія.

– Наталіє Васи́лівно, у Зброй-

них силах, Територіальній обороні, інших специфічних військових формуваннях зі зброєю в руках захищають незалежність та територіальну цілісність держави чимало жителів громади, на жаль, є і «двохсоті». Яку підтримку вони, їхні матері, дружини чи діти мають від місцевої влади?

– Понад пів тисячі жителів нашого співтовариства нині знаходяться в лавах захисників, які боронять наші землі від ордінських завойовників. Кожного з них ми добре знаємо і повсякчас пам'ятаємо. Уже стало доброю традицією, що з самого початку рашистської агресії ми п'ять відсотків свого місячного заробітку складаємо в копилочку. З цих скромних накопичень і допомагаємо нашим воїнам та їхнім родинам. Зараз я просто затрудняюся сказати, скільки автомобілів ми передали на фронт. Думаю, що не менше п'ятнадцяти авто. Збирали гроші й на інші потреби. З цією метою організували заходи різного характеру, які проходили під брендом благодійності. Громада завжди проявляла та проявляє активність у такому напрямку. Шануємо не тільки воїнів, не забуваємо і про їхні сім'ї. На засіданнях виконавчого комітету виділяємо кошти, аби людина мала змогу оплатити енергоносії. Коли з'являється можливість, виділяємо і продуктові набори. Воно навіть приємно і мамі, і дружині отримати букет квітів до якогось свята або дітям цукерки до нового року

чи до Великодня. У Збройних силах нині перебуває і наш депутат Олексій Маркін. Нині ми хочемо передати на передову для його підрозділу дизельний генератор, який нам презентували французькі партнери. Ми їх проінформували, що ця техніка слугуватиме нашим захисникам. Член виконавчого комітету Анатолій Клемба тривалий період перебував у роті охорони, а нині також на передових рубежах оборони. Не так давно, але вже там. Безсумнівно, що вболіваємо і за нього. Зрештою, за всіх переживаємося, за кожного душа болить. За усіх молимося, аби живими і здоровими повернулися додому.

– Переживають та моляться за наших воїнів всі і скрізь.

– Нині ми є, якби великою материнською родиною для всіх захисників. Нема і не буває чужих дітей. Усі вони наші, єдиної неньки України. У нашої старости Звиняченського округу Тетяни Панасюк син також воює. Ми добре бачимо, як тривожиться її серце. Сьогодні вона приїздила до офісу громади зі сльозами на очах. Десять днів син не виходив на зв'язок. Можна уявити, яка буря у материнській душі. Показала есемеску, в якій коротеньке повідомлення: дні були жакливі, але усі вижили. Відразу це повідомлення і видалила. Усі щодня разом співпереживаємо.

– Ви зачепили досить щемливу тему напередодні дня матері. Як

громада береться пошанувати тих жінок, діти яких взлали на свої плечі надзвичайно важку ношу відповідальності за нашу Україну?

– Ми про їхній материнській подвиг ніколи не забуваємо. Я вже говорила про допомоги і грошові і не про грошові. Напередодні свята відбудеться захід до Дня матері. Проходимо він у нашому скверіку, аби більша кількість людей змогла приєднатися та побачити. Вшануємо і тих, чий діти воюють і чий загинули. На жаль, маємо і таких героїв у своїй громаді, про яких знаємо та будемо пам'ятати. Запрошували усіх, аби щиро їм подякувати. Зворушливою та приємною зробили і нашу культурну програму.

– На початку Ви мимохідь сказали, що тепер депутати фракцій будь-якої політичної сили, скажемо умовно: жовтої, зеленої, синьої, тепер готові призабути за кольори стягів, а готові сприймати лише інтереси громади. Чи це дещо не так?

– На щастя вузько партійні інтереси, Слава Богу, відійшли на задній план. Подібна тенденція намітилася десь півтора року тому. Сподіваємося, що ми вже вийдемо на інший рівень і будемо домовлятися культурно, гарно та цивілізовано. Сподіваюся, що партійна ідеологія з часом взагалі зникне з нашого життя. Вона особливо недоречна в умовах воєнного періоду. Передові країни як світу, та і Європи давно зрозуміли, що будувати

країну треба не партійному фундаменті, який давно дискредитував себе, а на демократичному. Як на мою думку, в Україні взагалі варто було б заборонити усі партії. Люди мають голосувати за тих, хто дійсно проявив себе в громадському житті і творить благо в державі, а не за «грошових мішків». Ті нічого доброго не зробили, не зроблять і не збираються того робити. Кращої держави, як власна кишеня у них нема. Це така, моя суб'єктивна, думка.

– Напевно, таке розуміння сьогодні у багатьох, бо партійна розпорошеність несла тільки шкоду суспільству і ніколи не служила об'єднавчим та стабілізаційним фактором. У передвиборчій період знаємо скільки бруду виливалося з партійних казанів. Навіть і тоді, коли бачили якась сміття на вулиці чи на кладовищі.

– Знаєте, що вже добре, що ми на кладовищах не прибираємо. Тепер це віддано на відкуп громад. У всіх старостинських округах люди зібралися на сільський сход, намітили, що робити і зробили. Як кожен господар перед Великоднем прибирає біля власного обійстя, так тепер наводять порядок і в усіх громадських місцях. Знаєте, кращого господаря за жителів нема. Можливо, не завжди всі задоволені, але на громаду ніхто жалітися не стане.

– Пані Наталіє, Ви сказали, що завтра на сесії розглядатимуть чимало питань земельного характеру. Тема досить болюча на сьогоднішній день і результат багато в чому залежатиме від того, наскільки добросовісно попрацювала профільна комісія.

– Нарешті маємо можливість майже в повному обсязі проговорювати і питання землі. У своїй основі, мені здається, вони не викликають особливих суперечок. Депутати розглянуть лише ті питання чи земельні проекти, де вже споруджені житлові будинки, в яких проживають жителі громади. Тож у даному контексті ніяких суперечок не повинно бути. Але від усталеної процедури нікуди дітися.

– Звідси можна зробити висновок, що голови комісій на своєму місці і вони працюють професійно.

– Саме так. Якщо виникають якісь спірні питання, то комісія напередодні сесії збирається частіше, аби узгодити всі нюанси та звести їх до спільного знаменника. Усе має бути чітко і думку так відшліфовують, аби вона стала зрозумілою в найдрібніших деталях кожному обранцю. При такому підході менше часу затрачається на проведення сесійних засідань. Бо якщо кожне з двісті питань розглядати хвилину, то це вже три години треба.

– Опріч голів комісій, тут безперечно заслуга і секретаря ради, в обов'язках якого організація апаратної роботи та контроль за виконанням прийнятих рішень.

– Дякую, за таку оцінку. Усі працюємо один результат, який завжди має носити результативний характер.

Володимир ПРИХОДЬКО.
Фото Віктора РАЙОВА.

На полі – хлібороби

На землі Горохівської громади любо глянути. Скрізь відчувається рука господаря. Десь поля вже вруняться, радуючи хліборобів добрим прогнозом на майбутній врожай. Десь тільки сходять нещодавно посіяні культури.

Повертаючись із Горохова до Луцька, обабіч траси помічаємо потужну техніку. Це той щасливий випадок, коли можна побачити, хто і як господарює. Виявилося, посівом кукурудзи трактористи Олександр Потинський, Петро Ворончук, Василь Максьом, Віталій Печ фактично завершують посівну кампанію ГК «Вілія», засновником якої є знаний аграрій Євген Дудка.

– Техніка гарна і працюється на ній добре, хоч робота є роботою, – кажуть механізатори. – Досіваємо кукурудзу. Міс-

цевість тут горбиста, але ми вже звикли до горбів і долинок. Волога ще є, то ж сподіваємося, що і врожай буде добрим.

Розпитуємо чоловіків про домашні справи, загальний настрій. Навіть тут, серед поля, думки в усіх про наших захисників, що тримають оборону на Сході України. У кожного з трактористів серед них є родичі, друзі чи знайомі. З думкою і молитвою про воїнів і працюють хлібороби на цім полі.

Сергій ЦЮРИЦЬ.
Фото Віктора РАЙОВА.

Є у Горохові газета

Кожного відрядження у район журналісти «Волинської газети» навідуються до колег з творчого цеху.

Цього разу завітали до «Горохівського вісника» і втрапили на другий ланч. Редактор видання Олег Дідик, шанований у спілчанському колі керівник і журналіст, разом із колегою Галиною Лукашук смакували смачним «перекусом», придбаним у місцевому продовольчому магазині, що поблизу редакції. Сьогодні видати газету із кольором зможе не кожне районне тижневидання. Сидять удвох у редакторському кабінеті, а ще кілька років тому працювали шестеро спеціалістів. Чому саме так? Відповідь редакторів у своїй більшості однакова: дороговизна, мала зарплата, інфляція не одного редактора схилила до закриття газет. Є такі випадки і на Волині.

– Ось так удвох з Галиною Лукашук спільно творимо «Горохівський вісник», – не без іронії промовляє Олег Іванович. – Економимо на оплаті комунальних послуг, оренді приміщення, електроенергії. Живемо у ці прикрі часи війни, як і всі громадяни України. Не жаліємося, не випрошуємо, але робимо свою історичну правду, – продовжує пан Олег. – Видно, що стараємося непогано, коли за передплатою нас читає 2100 прихильників газетного слова, нашої з Галиною думки. Дякуємо їм за щиру любов. Тримаємося на власному ентузіазмі, бажаємо нашим колегам також не падати у відчай.

Однак в області є ще районні редакції, які тримають рівень тих часів. Попри горохівського видання, це «Вісті Ковельщини», Камінь-Каширське «Полісся», Любешівське «Наше життя» та ряд інших. Тримують рівень і горохівські журналісти. Сподіваємося, що наше слово підтримки додасть духу і бажання обом колегам, які добросовісно і сумлінно виконують свій журналістський обов'язок і наступного року також.

МЕНЕДЖЕР ІННА МАЦІБОР

За розмовами про минуле і майбутнє низової друкованої ланки швидко сплинув час обідньої перерви. Поспішаємо до приміщення міської ради. Маємо зустріч із керівниками структурних підрозділів. Поблизу редакції зустріли молоду, красиву жінку, яка мило відгукнулася на моє привітання і з усмішкою попросила допомоги у пошуках редакції газети.

– Чому ж ні?

Далі ініціатива у розмові переходить до незнайомки.

– Мене звуть Інна Вікторівна Мацібора, – мовить. – Уже шостий рік працюю менеджером ТОВ компанії «Кусум Фарм».

У Горохові не перший раз, звідси тримаю курс на Локачі, Іваничі та

Нововолинськ.

В останньому планує заночувати. Здебільшого зв'язок підтримує із установами охорони здоров'я. Інтуїтивно відчула, що ви журналісти. Набралася сміливості до розмови,

а загалом потрібна допомога преси. Сподіваюся, що знайду у їхній особі надійного помічника у пропаганді продукції фірми.

– Можемо запропонувати сторінки нашої обласної газети «Волинська газета», – підхопив розмову заступник видання Сергій Цюриць.

Комунікативність менеджерки Інни Вікторівни заохочувала не лише сміливістю, приємною мовою спілкування.

– Я родом із Латвії, – ділиться своєю життєвою історією. – За радянських часів батько служив офіцером на флоті. Зараз живемо в обласному центрі. Дочці вже 21 рік.

Закінчила навчання у Луцькій політехніці. Зараз перебуває у Польщі.

Інна Мацібора двадцять років тому закінчила Луцький базовий

медколедж, а в 2014-му отримала диплом Міжрегіональної академії управління персоналом медичного, фармацевтичного менеджменту імені В'ячеслава Липинського. Вирішує проблеми фірми по темі «Тактична медицина та самооборона». За розмовою наш фотокореспондент Віктор Райов устиг Інну Мацібору зафотографувати. Сподіваємося, що читачі та панянка Інна оцінять його старання.

ПАРКОВІ ТА ВІДПОЧИНКОВІ ЗОНИ

...Зупинилися біля погруддя Тарасові Шевченку. Його автор – уроженець цього краю Василь Рижук. Цей знаний художник, скульптор, громадський діяч відомий усій Україні також під іменем «Чорнобривець», бо ж багато літ обсаджує всі дороги Волині й інших областей чорнобривцями та соняхами. Перед міською радою Горохова саме провадили ремонтні роботи працівники місцевого комунального підприємства. Знімали камінні бордюри, перекопували земельний схил, прикрашали територію декоративними кущами, різнокольоровими весняними братчиками. Керував роботами бригадир, звернули увагу, як старанно і вміло працює тракторист. Цього дня там трудилися Олександр Косинський, Віталій Мельничук, Олексій Трач, Віталій Мартинюк, Василь Козій, Володимир Степко та Ігор Якобчук. Ми помітили, що більш тяжкі земельні роботи виконували чоловіки. Квіти висаджуватимуть жіночі руки. Місто готується до великого весняного свята – Вознесіння Христо-

вого, на яке цьогооріч припадає і День Горохова.

Степан ШЕГДА.

Фото Віктора РАЙОВА.

З ПОЛЬЩІ

Українські біженці: факти і цифри

Все менше чують поляки українську мову на вулицях та ринках своєї столиці. Правда, на моніторах громадського транспорту Варшави досі з'являються дорогі нашому серцю слова «Слава Україні!», «Ми з вами», «Польща й Україна разом», «Ви не одні». Подєкуди ще можна побачити наш державний прапор у вітрині магазину чи на балконі окремої квартири. Ще лунає українська на масових заходах столиці, які з приходом весни проводяться в різних локаціях міста. Звісно, після 16-ти місяців жорстокої та кривавої війни, розпочатої москвою проти України 24 лютого 2022 року, публічна і демонстративна підтримка нашої країни мало-помалу згасає. Зате продовжується не публічна, видима-невидима допомога, взаємодія на міжнародних майданчиках. Так і має бути в добрих сусідів, яких згуртувала несподівана біда.

– Чимало наших уже повернулися додому. Я теж збираюся їхати в Україну, хоча війна не припиняється, – каже 67 річна Софія Черняка. – І я буду прощатися з Варшавою. Тут було як-не-як комфортно, нема чого нарікати. Та в гостях добре, а вдома найкраще, – додає її напарниця, назвалася Катериною.

Обоє зайшли на XXVIII форум видавців католицької літератури. Тут ми випадково зустрілися.

– Звідки ви родом?

– Я з Херсонщини.

– А я з Чернігівщини. Що там натворила війна, ви, ж певно, недавно приїхали? Ми тут уже рік з гаком спотикаємось. Розмовляла телефоном із родичами, клопотів непочатий край. Робочих рук бракує.

– Ми живемо далеченько від Херсона, на відшибі. Окупанти туди, слава Богу, не долітали. Лише кілька разів снаряди долітали.

Розказую жінкам, що Херсон знаходився під окупацією російської воєначини з 1 березня по 11 листопада 2022р. Його мешканці не визнавали загарбницької влади, виходили на вулиці з українськими прапорами та плакатами «Херсон – це Україна». Люди зазнавали безперестанних репресій. Ворог змушував силоміць сприймати громадянство Росії, дітей переводили на російську мову навчання.

Перед втечею з міста варвари підірвали ряд об'єктів – теплову електростанцію, телевежу, розподільну станцію обленерго та інші об'єкти, залишивши мешканців без води, тепла, світла та зв'язку. Пограбували місцеві музеї, забрали з собою декілька пам'ятників і останки князя Потьомкіна (хоча, як стверджують історики, це не його кості, бо могила засновника міста була пограбована раніше). 6 березня 2023 року з метою відзначення масового героїзму та стійкості жителів міста Президент України Володимир Зеленський нагородив Херсон спеціальною відзнакою «Місто-герой».

Після відступу російські окупанти не вгамовуються. Щодня обстрілюють Херсонщину з різної зброї. Край постійно зазнає руйнувань, гинуть невинні люди. 26 квітня,

наприклад, ворог 75 разів кидав снарядами і бомбами по області. 45 разів піддав обстрілам прикордонну Чернігівщину. Щодня терплять від атак люди Запорізької, Дніпропетровської, Харківської, Донецької та інших областей.

Нещодавно ряд зацікавлених служб і фондів підтримки мігрантів на замовлення Канцелярії Голови Ради Міністрів РП провели дослідження: «Воєнні біженці України. Рік у Польщі». Як впливає з нього, на 1 квітня цього року процедурою тимчасового захисту Польщі охоплено 1,5 мільйона українців. З них 900 тисяч працевлаштовано – 82%. 51% прибули сюди в лютому – квітні 2022р. 27% приступили до роботи протягом 1 місяця перебування після втечі від ворожих снарядів і бомб. Це діяльні і непосидючі особи для яких будь-яка праця стає сенсом життя.

За все беруться, все вдається. Сприяла тому і спрощена процедура влаштування на роботу та готовність польських роботодавців надати вакансії нашим біженцям. За час війни 38% опитаних заявили, що змінили місце роботи. Причини різні. Хтось не міг щодня добиратися до місця праці годину-дві, безплатні поїздки для українців скасовані, а транспортні витрати тут недешеві. А декому не сподобалися умови роботи і оплата. Звісно, риба пірнає глибше, а люди на шукає, де ліпше.

За даними Прикордонної служби РП, від 24 лютого минулого року польсько-український кордон перетнули близько 10 000 000 біженців. 3- поміж них у Польщі зупинилися 1,5 мільйона – це 1/3 від всіх, хто втік від російської агресії до країн Євросоюзу (крім Росії та Білорусі). Для порівняння. У Німеччині в даний час мешкають 922 000 українців-біженців, Чехії – 502 000, Італії – 173 213, Іспанії – 171 865. Найменше в Албанії – 28 (дані управління Верховного комісара ООН у справах біженців). За переконаннями цієї служби російська агресія вигнала з рідних домівок у світ за очі п'ять мільйонів вісім тисяч 482 наших співвітчизників.

71% біженців планує в ближній чи даль-

ній перспективі часу повернутися в Україну. Однак 45% заявило, що мають плани залишитися в Польщі на довгий період – принаймні на рік після закінчення війни. 32% готові повернутися додому якомога швидше. На думку 62% опитаних польсько-українські відносини після закінчення війни точно будуть кращими. 27% – не змінюється, 5% вважає, будуть гірші...

– Тісна співпраця всього польського суспільства гарантувала допомогу всім українським громадянам, котрі тікали від війни. Вони шукали в Польщі не лише даху над головою, але також можливості заробити, що принесло їм почуття стабільності та безпеки. Від початку повномасштабної війни ми запропонували роботу майже кожній людині, яка мала бажання працювати. Це великий успіх. Важливий виклик зараз – розвиток потенціалу українських громадян, відповідно до їхніх компетенцій, адаптація їх до потреб польського роботодавця. Щоб досягнути цього, необхідна подальше дерегуляція, спрямована на спрощення процесу визнання дипломів, оцифрування процедур легалізації та децентралізації, що забезпечить більш широку підтримку неурядових організацій, фірм та установ, які допомагають в інтеграції або професійній активізації мігрантів, – заявив у своєму коментарі Президент фонду EWL Анджей Коркус.

В Українському Домі, як повідомила завідувача департаменту комунікації Ірина Сапіга, теж підбили підсумки роботи в 2022 році. Придбано та відправлено в Україну 20 генераторів, 295 медичних валіз-наплічників, 3100 медичних аптечок, 6 станцій для електроприладів, 4 прилади для запуску серця, гігієнічні засоби, одяг, ліки для госпіталів, намети для польових лікарень, пересувну амбулаторію для транспортування поранених до Польщі, продукти харчування для людей і домашніх тварин та інше. Правознавці за цей період надали 17 595 фахових консультацій в пункті прийому громадян, а по інформлінії – 63 288. Приїжджих цікавили питання: медичного характеру – 76%, легалізації перебування – 52%, пошуку житла – 25%, праці – 20%, навчання – 13%, психологічної допомоги 9%.

Співробітники Українського Дому допомогли у пошуках житла 11 663 особам, а разом з ними знайшли притулок для 2 000 домашніх тварин (це 1 120 собак, 850 котів, 5 черепах, 8 слимаків, 9 гризунів, 6 папуг, 2 павуки-таранули). Тут побували на зустрічах із відомими людьми 7 010 українців, а ще працювала бібліотека, де видали бажаним 12 884 книги. Робота не припиняється й досі. Працюють гуртки по вивченню польської мови, проводяться тематичні заходи із жінками та дітьми – не перелічити всіх.

Допомагали Українському Дому у виконанні його планів понад 70 волонтерів – з числа місцевих українців і поляків, з психологи, 1 медпрацівник, понад 20 неурядових організацій. Для 44 дітей (віком від 7 до 12 років) влітку був організований табір відпочинку «Друзі» в мальовничій місцевості за Варшавою. Воїстину, нема меж для добра, любові. Честь і хвала всім, хто в трудну хвилину простягнув руку допомоги Україні та українцям.

Олександр ХОМЕНЧУК
м. Варшава.

ЖИТТЯ КРАЯН

Маловідомі факти історії

Копирсаючись у друкованих виданнях різних років – від давніх до нинішніх – натрапив на цікаві факти, які дотичні до Волині і навіть Любомля, де живу.

ГРАФІНЯ БРАНИЦЬКА

Декабрист Іван Горбачевський (1800–1869), відбываючи покарання на каторзі в Сибірі (за участь в повстанні 14 грудня 1825 р. проти царизму), написав спогади. У них мовиться, що на виготовлення кайданів для засуджених графиня Браницька з Білої Церкви пожертвувала 100 пудів заліза. «Яка цього разу забула про свою скупість», – підкреслив автор («Спогади декабристів». москва 1988).

Графиня Олександра Браницька походила з роду Ангельгардів, де наймитував у дитинстві Тарас Шевченко. Вона дружина графа Ксаверія Браницького, поляка за походженням. Залишки його шикарного палацу досі бачимо в Любомлі. Цей край з містом належав йому на правах власності. Гонорова і справді скупа до бестями пані не схотіла поселитися в Любомлі й обрала на проживання палац у Білій Церкві на Київщині. Декабрист дуже точно підкреслив її характерну рису – скупість.

Про таких у народі кажуть: за копійку пішки гнатиме вошу з Києва до Лубен.

В історичних хроніках увага акцентується на господарчих моментах графської родини: збудували цегельню, пивний і шкіряний заводи, дбали про шляхи. Та за характером це були далеко не благодійники. Як мовиться – собі на умі. Граф Браницький, а згодом і його син з ненаситною мамусею, постійно судилися з міщанами. І вигравали усі суди. Прибутки добре пахнуть, звідки б їх не придбали. У 1821р. граф збільшив поземельний податок до 2000 злотих (до того було по 979 злотих і 15 грош). За його велінням селяни зобов'язувалися у маєтку Браницького безплатно відробляти по 3 дні на тиждень. А ще 6 днів шарварку (впорядкування доріг). Сплачували з двору по карбованцю сріблом. Чим не сімейка експлуататорів? Вміли обдирати людину до голої кістки. Більше загірбили ніж сіяли.

МИЛОСЕРДЯ

Багаторічний в'язень радянської системи, дисидент Микола Коц якось згадував: «У нашій родині, яка мешкала в селі Гуца, зростало три сини і дві дочки. Коли в 1940 р. совєти розкуркулили сім'ю, ми опинилися на вулиці. Хату забрала нова влада, бо була гарною та крита бляхою. У селі не знайшлося охочих надати нам яке-небудь житло. Руку помочі простягнули звідти, де ми не очікували. Це був поляк Юлек Кудан із села Островки, яке було далеченько від Гуці, а потім запросив до себе інвалід, теж поляк Марцін Грач, він мешкав із 17 річним сином. Дев'ятеро душ тіснилося в убогій хатині на якихось 16 квадратних метрах. Хіба таке забудеться?.. Правду писав Тарас Шевченко: «Раз добром нагріте серце вік не прохолоне...»

У 1967р. Миколу Коца радянський суд засудив до 7 років ув'язнення і 5 років заслання – за антирадянську діяльність. Йому заборонялося працювати за спеціальністю. Заробляв на хліб коচেгаром. Не мав права повертатися на Волинь, реабілітований 17 квітня 1991р.

КОХАНКА ПУШКІНА

Її звали Анна Оленіна (у заміжжі Андрю 1808–1888). Була дочкою президента Академії мистецтв і директора публічної бібліотеки Олексія Оленіна і Олени Оленіної. Поет, якому було за тридцять, а її

ЖИТТЯ КРАЯН

Маловідомі факти історії

Початок на с.11

ще й двадцять не виповнилося, завдяки знайомству, написав цикл ліричних поезій («Ії очі», «Ти і ви», «Передчуття», «Місто пишне, місто бідне», інші. Пушкін сподівався на одруження з Анною, вона ніби не була проти вийти за нього заміж. Але не дали згоди батьки дівчини. Мовляв, вітряний парубок, треба за розум взятися...

Анна Оленіна після знайомства з поетом, почала вести щоденник. Записи робила до 1835-го року.

...18 липня 1828 р. Бог дарував йому талант неповторний, але не нагородив його привабливим виглядом. Обличчя його було виразне, звичайне. Та якась злість, іронія затушувала той ум, який бачився в голубих, чи, краще сказати, скляних очах його. Арабський профіль, отриманий від покоління матері, не прикрашав лиця. Так добавте до цього жухливі бакенбарди, розтріпане волосся, нігті, як кігті, маленький зріст, жеманство у манерах, зухвалий погляд на жінок, яких він відмічав своїм коханням, природне і необмежене самолюбство – ось всі достоїнства тілесні і душевні, які світ надав російському поету XIX ст...

... Балакали ще, що він дурний син, та в сімейних ділах неможливо все знати, що він розпусний чоловік, та зрештою, вся молодь майже така.

11 серпня. Настав очікуваний день. Мені минуло, так-так, 20 років. О Боже, яка я стара, та що робити? Я спустилася вниз на поверх. Всі привітали мене. Я дякувала, сміялась, жартувала і була дуже, дуже веселою.

Після раптової смерті чоловіка – офіцера царської армії, Анна Оленіна-Андро поселилася недалеко від міста Корець, що на Рівненщині, в селі Середня Деражня у маєтку родичів. Незадовго до смерті вона подарувала місцевому православному монастирю свої землі, за власний кошт утримувала сирітський притулок для дівчаток. За її заповітом похована на території цього жіночого монастиря. На могилі стоїть пам'ятник з портретом Анни. Табличка сповіщає біографічні дані. Вгорі хрест. Коли я змалював пам'ятник, до мене підійшла сестра Серафима і сказала: «Ми постійно молимося за душу Анни. Доглядаємо пам'ятник...» (За матеріалами книги «О. С. Пушкін у спогадах сучасників» 1985 р.)

ДОБРО І ЗЛО

Шляхтич Ігнацій Вележинський з родиною жив у селі Невірки (за 50 кілометрів від міста Рівне). Мав у своєму володінні сім навколишніх сіл. Пан був людиною широкої душі, цінував освіту, у корінь дивився. Жив не тільки сьогоднішнім днем. Часто наби-

рав здібних підлітків з числа селянських бідних родин та відправляв їх навчатися, дбав про виховання. Все робив за власні кошти. Згодом, уже освічених, переводив у свої села, давав роботу чи рекомендував іншим поміщикам.

Серед його вихованців були Самуїл Ракович і Семен Римарчук. Перший читав по-польськи і по-німецьки, вмів непогано малювати і грати на скрипці. Другий хлопець теж був освіченим, багато чому навчився. Обидвоє були здібними до наук і гарних манер.

Ігнацій платив Самуїлу 60 злотих на рік, а другому – 85. На ті часи це були великі гроші. Тоді пуд жита коштував до 2 злотих.

Уночі із 30 на 31 березня 1789 р. обидва хлопці увірвалися в спальню свого щедрого і душевного благодійника Вележинського і з люттю зарубали сокирами його і дружину. Для приховування злочину вбили також і п'ятьох чоловік домашньої прислуги (жінок)... Це не врятувало їх від кари, яка була страшною і неординарною.

Обох суддя засудив до страти. Руки зловмисників облили смолою і підпалили. Із спини кожного зняли кілька смуг шкіри. Перебили обом ноги, а опісля відрубали голови. Наявний четвертували... Частини тіл молодих розбійників, чий дикий вчинок не сприймає розум нормальної людини, були розвішені на шибеницях у селах, які належали вбитому панові. Кількох чоловік з прислуги фізично покарали та відправили на довічно у солдати. Покарали за те, що не кинулися на допомогу поміщику, якому служили.

Дослідниці цієї теми з міста Острога Тетяна Ющук назвала її «Волинська тривога 1789-го року».

Ні, це не тривога. Це вселенська людська трагедія з кривавим шлейфом, яка досі відлунується в душах нащадків її мерзенних головних героїв. Наочний приклад, що між Добром і Злом постійно йде боротьба, яка за народними віруваннями повинна закінчитися перемогою першого. У даному випадку вийшло навпаки. Добро і Зло – міфи, які базуються на протиставленні двох символів – корисних і шкідливих. Вони є персонажами українського фольклору.

Брак великої мудрості, поваги і любові до людини, відповідальності за спадщину предків і долю нащадків відчувається як найбільша рана українства. Вона ятрилася у давні часи і знову заніла в наш тривожний момент, викликаний нахабною агресією Московії проти України. Робити добро, любити ближнього – одна із заповідей Христових.

Олександр ХОМЕНЧУК.

НЕПРИЧЕСАНІ ДУМКИ

Розбій на пішохідній вулиці

Півтора року палає полум'я війни, яку нам нав'язали неонацисти раші, натхненним ідеологом яких є кремлівський карлик та вихованець кадебістської школи ще радянського пошибу путін. Усіма можливими та неможливими засобами він підсилює це вознище людиноневисництва за допомогою мільярдних вливань, які отримують від бездонних надрових джерел Сибіру, що колись також силою приїжджали до цієї дикунської країни. Сьогодні, мабуть, на жодному континенті Земної кулі не знайти більш огидну державу, ніж ерефію, яка всю свою ницість та блюзнірство проявила перед світом. І продовжує далі набирати штрафні бали, не зупиняючись перед жодним шлагбаумом Міжнародного суду. Володар кремля, мабуть, у подумках уявив себе царьком не лише однієї держави, а й володарем світу. Кому ж, як не такому вишкребку (значення цього слова добре знають господині, які пекли хліб), посісти місце на Олімпі. Не знає і не догадується, що чинить волю злої й темної сили, яка давно позбавила людину у звирячій подобі здорового глузду та розуму.

А, можливо, його в нього ніколи не було і він такими фізичними категоріями не послуговувався, опонує мені наш добрий та щирий друг і вірний прихильник та плюс до всього активний автор «Волинської газети» Олександр Бажин. «Мені здається, – каже Олександр Григорович, – що це просто мильна бульбашка, але ще мало надута. Бо коли в неї вдихнути ще трішки повітря, то вона розлетиться на багато-багато кульок, які врешті полопають. Така насправді реальність нашого часу». З такою думкою важко не погодитися. Людина аналізує хід історичних подій і відверто висловлює власний погляд на реальні події.

Це так би мовити преамбула до подальших роздумів про дикунство, яке проявилось в повному обсязі на вулиці Лесі Українки в Луцьку в неділю. Виродки, не станемо сушити голову щодо семантики слів, бо щось легше навіть важко підібрати, ні з того, ні з сього серед білого дня побили військового. Жалюгідність душ цих тварин у людській подобі жодному аналізу не піддається. Ситий вовк, свідчать мисливці, ніколи не стане нападаючим на беззахисну вівцю. Не думаю, що ці асимільовані особи бродять містом голонді. Навіть якби таке трапилося, то вести себе належить іншим чином: просто попросити їсти. Чи їх же в біса батьків ви діти – українців чи бусурманів?

Подібний інцидент ні в якій цивілізованій рамці не вписується. Жалюгідні душею істоти, як тільки таких земля носить, посягнули на Героя, в повному розумінні цього слова, нашого часу, який не побоюється стати на прю з жорстоким та немилосердним ворогом, що зазіхнув на життя всієї української волелюбної нації. Нації, можливо, наймирнішої та найтолерантнішої на Земній кулі. Вона з давніх-давен берегла чистоту прародівського вогню у рідній хаті, захищала дім, родину, землю та рідну країну. І ніколи не зазіхала на чуже, бо завдяки працелюбності завжди створювала власний добробут.

Захисники в усі віки користу-

валися шанобою та повагою здорового морального суспільства. Вони першими йшли туди, звідки загрожувала небезпека державі та кожному з нас. До славної когорти таких мужніх та відважних належать і наші сьогоднішні воїни, у тому числі й зневажений дегенератами в Луцьку. І зневажений не де-небудь, а на вулиці, яка носить ім'я нашої славетної землячки, всесвітньо відомої поетеси Лесі Українки. Хоча допускаю, що тупо обмежені особи можуть цього і не знати. Тим більше не відають і про славетну історію міста, в якому триста років тому відбулася колосальна важлива подія з'їзд монархів Європи. Саме він окреслив вектор сьогоднішнього розвитку народів. Кожен з нас, у цьому числі, й троє бевзів та двоє їхніх підручних подруг, мали б низько вклонитися захиснику за його невимовно важкий ратний труд. Вклонитися і від себе, і від імені своїх батьків. На превеликий жаль, не так вихованні. Та й не відомо, чи хтось колись їх виховував. Швидше всього зростали польовими бур'янами, які власники городів виривають з корінням.

Школа також для таких служить лише проміжним етапом до незалежного дурисвітства, яке не має граней обмеження. Бо в іншому випадку дві дурелі з блатної компанії не стали б потішатися з вчиненої хамлюгами бійки. Їм, напевно, і в голову не могло прийти, що колись можуть стати мамами (татами також) та породити дітей. Невже тоді не пектиме сором за вчинену колись наругу над невідомим, але мужнім воїном. У цьому світі нема нічого таємного. Рано чи пізно усе стає явним. Ось одна з небагатьох історій минулого. Чоловік їде з дружиною у сусіднє село до родичів. Побіля гіллястого багатовікового дуба він голосно зареготав. Здивована такою поведінкою дружина цікавиться, звідки причина такої веселості. «У молодості, зізнається щиро суджений, ми з хлопцями вбили тут одного чоловіка, який стверджував, що дуб про цей випадок не змовчить». Не змовчала

дружина, з якою незабаром розсварилися. Життя двоє «героїв», третього не стало раніше, закінчували в тюремній камері.

Ще раз стверджую, все таємне з часом стає явним. Діти, якщо вони появляються на світ у подібних нікчем, будуть знати про вчинки батьків. Гордості від того у них не додасться. Навпаки. Тільки тоді, можливо, прийде усвідомлення зробленого та запізніле каяття. Хоча чи прийде? Запитання риторичне.

Але є й практичне. Чому свідки цього інциденту сприйняли його байдуже і не прийшли на виручку воїну? Невже ми стали інфантильними і чужа біда не болить. Хоча вона не чужа, а наша. Не забуваймо історичних помилок, які робив світ укупі з Європою, коли в 2014 путін окупував Крим та почав загарбувати Донецьку та Луганську області з наміром зробити їх своєю новою вотчиною. Усі промовчали, мов язик проковтнули. Тепер пожинаємо плоди, по суті, нової світової війни. Отут нарешті світова спільнота згуртувалася у відсіч ворогу.

І ще один роздум. Згідно з нашим Основним Законом кожен громадянин повинен бути захищеним від посягань на його життя та честь і гідність. Таку важливу та відповідальну функцію покликаний виконувати поліцейський. На жаль, часто-густо їх нема там, де зчиняються якісь ексцеси. Випадковість чи закономірність?

Як би не було, злочин стався. Терміну давності у нього нема і не може бути. І його неодмінно варто розслідувати. Винні в обов'язковому порядку мають понести покарання. Подібного, тим більше зневаги до особи захисника, прощати не можна і не треба. Думається, найкращим виховним уроком для забіяк стало б вручення їм повісток та відправка на фронт. Коли чешуться руки, їм треба дати зброю. Хай на передовій демонструють свої «бійцівські якості» перед ворогом явним.

Володимир ПРИХОДЬКО.

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, не зазначається суб'єктом господарювання)

(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, для паперової версії зазначається суб'єктом господарювання)

ПОВІДОМЛЕННЯ

про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля Сільськогосподарське приватне підприємство «Дружба» код ЄДРПОУ 03737284

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи-підприємця, ідентифікаційний код або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті) інформує про намір провадити плановану діяльність та оцінку її впливу на довкілля.

1. Інформація про суб'єкта господарювання
45645, Волинська обл., Луцький р-н, с. Воютин, вулиця Шкільна, будинок 1Б.
Тел.: (067) 361-84-94.

(місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи-підприємця (поштовий індекс, адреса), контактний номер телефону)

2. Планована діяльність, її характеристика, технічні альтернативи*

Планована діяльність, її характеристика. Капітальний ремонт автозаправного пункту (АЗП) з заміною паливо-роздавальної колонки на проммайданчику, що знаходиться за адресою: Волинська обл., Луцький р-н., с. Воютин, вул. Зелена, 23. На автозаправному пункті буде здійснюватися заправка транспортних засобів сільськогосподарського підприємства дизпаливом.

Технічна альтернатива 1.

Технічною альтернативою 1 передбачається встановлення двосторонньої паливо-роздавальної колонки (ПРК) потужністю 3 м³/год (50 л/хв) на 1 вид палива (дизельне паливо) для заправки транспортних засобів сільськогосподарського підприємства.

Технічна альтернатива 2.

Як альтернатива, розглядався варіант встановлення двосторонньої паливо-роздавальної колонки (ПРК) потужністю 1,8 м³/год (30 л/хв) на 1 вид палива (дизельне паливо) для заправки транспортних засобів сільськогосподарського підприємства.

3. Місце провадження планованої діяльності, територіальні альтернативи

Місце провадження планованої діяльності: територіальна альтернатива 1.

Капітальний ремонт АЗП буде відбуватися на проммайданчику, що знаходиться за адресою: Волинська обл., Луцький р-н., с. Воютин, вул. Зелена, 23. Кадастровий номер 0722881500:04:000:1973.

Місце провадження планованої діяльності: територіальна альтернатива 2.

Проведення капітального ремонту АЗП з заміною паливо-роздавальної колонки на інших територіях є недоцільним, оскільки планована діяльність передбачається на земельній ділянці з уже існуючим АЗП в межах діючого сільськогосподарського підприємства. Земельна ділянка за територіальною альтернативою 1 за розташуванням та функціональним призначенням відповідає намірам планованої діяльності, відсутні принципи обмеження щодо її здійснення.

Тому територіальна альтернатива 2 не розглядається.

4. Соціально-економічний вплив планованої діяльності

Метою планованої діяльності є заправка транспортних засобів підприємства якісним паливом, створення додаткових робочих місць, збільшення надходжень у місцевий та державний бюджет при дотриманні екологічних та санітарно-гігієнічних нормативів.

5. Загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо)

Автозаправний пункт буде використовуватись для заправки транспортних засобів сільськогосподарського підприємства дизельним паливом. Доставка пального здійснюватиметься автотранспортом. Злив палива з автоцистерни передбачено крізь герметичні зливні швидкозор'ємі муфти та спеціальні фільтри, які запобігають попаданню механічних сумішей в резервуар.

Зберігання дизельного палива передбачено в сталевих підземних горизонтальних циліндричних резервуарах ємністю 10 м³ (1 шт.), 25 м³ (2 шт.), 60 м³ (1 шт.).

Заправка автомобілів передбачається здійснювати за допомогою однієї двосторонньої паливо-роздавальної колонки (ПРК) на 1 вид палива (дизпаливо).

6. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за альтернативами:

щодо технічної альтернативи 1.
– по забрудненню атмосферного повітря – значення гранично-допустимих концентрацій (ГДК) забруднюючих речовин в атмосферному повітрі населених пунктів;

– по ґрунту, поверхневих та підземних водах – відсутність на них прямого впливу;

– по загальним санітарним нормам – санітарні розриви при забудові міських територій;

– по акустичному впливу – допустимі рівні шуму, щодо технічної альтернативи 2
Теж саме, що й до технічної альтернативи 1
щодо територіальної альтернативи 1
– містобудівні умови та обмеження;

– розмір санітарно-захисної зони;
– протипожежні розриви між будівлями та спорудами.

щодо територіальної альтернативи 2 не розглядається.

7. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за альтернативами:

щодо технічної альтернативи 1
Інженерна підготовка території включає планування майданчиків та влаштування під'їзних доріг і шляхів до проєктованого об'єкту. Об'єкт підключений до всіх, необхідних для нормального функціонування, існуючих інженерних мереж.

Проєктні рішення в період капітального ремонту та експлуатації будуть забезпечувати раціональне використання ґрунту та водних ресурсів, а також будуть передбачені захисні та компенсаційні заходи.

щодо технічної альтернативи 2
Теж саме, що й до технічної альтернативи 1.

щодо територіальної альтернативи 1
Еколого-інженерна підготовка і захист території аналогічні, як для техн. альтернативи 1.

щодо територіальної альтернативи 2
Не розглядається.

8. Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля:

щодо технічної альтернативи 1
Коротка характеристика впливів при капітальному ремонті та експлуатації об'єкту:

– на геологічне середовище – відсутній;
– на повітряне середовище – викид забруднюючих речовин в атмосферне повітря;

– на клімат та мікроклімат – відсутній;
– на водне середовище – утворення господарсько-побутових та зливових стоків;

– на техногенне середовище – відсутній;
– на соціальне середовище – вивчається через механізм публікації в ЗМІ та громадських обговорень;

– на рослинний та тваринний світ – відсутній, заповідні об'єкти в зоні впливу відсутні, цінних насаджень на території не виявлено, шляхи міграції тварин відсутні;

– на ґрунт – незначним джерелом забруднення може стати сміття та паливно-мастильні матеріали від роботи будівельних механізмів. З метою запобігання негативного впливу на ґрунт проєктом передбачається оснащення площадок контейнерами для відходів і їх вивезення. При експлуатації об'єкту вплив можливий у випадку аварії.

щодо технічної альтернативи 2
Теж саме, що й до технічної альтернативи 1
щодо територіальної альтернативи 1
Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля можливі на території ведення господарської діяльності в с. Воютин, Луцького району Волинської області.

щодо територіальної альтернативи 2 не розглядається.

9. Належність планованої діяльності до першої чи другої категорії видів діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля (зазначити відповідний пункт і частину статті з Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»)

Друга категорія видів планованої діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля:

– п. 4 ч. 3 ст. 3 (поверхнєве та підземне зберігання викопного палива чи продуктів їх переробки на площі 500 квадратних метрів і більше або об'ємом (для рідких або газоподібних) 15 кубічних метрів і більше;

– п. 14 ч. 3 ст. 3 (розширення та зміни, включаючи перегляд або оновлення умов провадження планованої діяльності, встановлених (затверджених) рішенням про провадження планованої діяльності або подовження строків її провадження, реконструкцію, технічне переоснащення, капітальний ремонт, перепрофілювання діяльності та об'єктів, зазначених у пунктах 1-13 цієї частини, крім тих, які не справляють значного впливу на довкілля відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України).

10. Наявність підстав для здійснення оцінки трансграничного впливу на довкілля (в тому числі наявність значного негативного трансграничного впливу на довкілля та перелік держав, до яких може зазнати значного негативного трансграничного впливу (зачеплених держав)

Трансграничний вплив на довкілля відсутній.

11. Планований обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля

Планований обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з ОВД у відповідності з ст.6 Закону України «Про оцінку

впливу на довкілля» № 2059-VIII від 23 травня 2017 року.

12. Процедура оцінки впливу на довкілля та можливості для участі в ній громадськості

Планована суб'єктом господарювання діяльність може мати значний вплив на довкілля і, отже, підлягає оцінці впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

Оцінка впливу на довкілля – це процедура, що передбачає підготовку суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля; проведення громадського обговорення планованої діяльності; аналіз уповноваженим органом звіту з оцінки впливу на довкілля, будь-якої додаткової інформації, яку надає суб'єкт господарювання, а також інформації, отриманої від громадськості під час громадського обговорення, під час здійснення процедури оцінки трансграничного впливу, іншої інформації; надання уповноваженим органом мотивованого висновку з оцінки впливу на довкілля, що враховує результати аналізу, передбаченого абзацом п'ятим цього пункту; врахування висновку з оцінки впливу на довкілля у рішенні про провадження планованої діяльності, зазначеного у пункті 14 цього повідомлення.

У висновку з оцінки впливу на довкілля уповноважений орган, виходячи з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, визначає допустимість чи обґрунтовує недопустимість провадження планованої діяльності та визначає екологічні умови її провадження.

Забороняється розпочинати провадження планованої діяльності без оцінки впливу на довкілля та отримання рішення про провадження планованої діяльності.

Процедура оцінки впливу на довкілля передбачає право і можливості громадськості для участі у такій процедурі, зокрема на стадії обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, а також на стадії розгляду уповноваженим органом поданого суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля.

На стадії громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля протягом щонайменше 25 робочих днів громадськості надається можливість надавати будь-які зауваження і пропозиції до звіту з оцінки впливу на довкілля та планованої діяльності, а також взяти участь у громадських слуханнях. Детальніше про процедуру громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля буде повідомлено в оголошенні про початок громадського обговорення.

Тимчасово, на період дії та в межах території карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби (COVID-19), спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, до повного його скасування та протягом 30 днів з дня скасування карантину, громадські слухання не проводяться і не призначаються на дати, що припадають на цей період, про що зазначається в оголошенні про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля.

13. Громадське обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля

Протягом 20 робочих днів з дня оприлюднення цього повідомлення на офіційному веб-сайті уповноваженого органу громадськості має право надавати зауваження органу, зазначеному у пункті 15 цього повідомлення, зауваження і пропозиції до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля.

Надаючи такі зауваження і пропозиції, вкажіть реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (зазначений на першій сторінці цього повідомлення). Це значно спростить процес реєстрації та розгляду Ваших зауважень і пропозицій.

У разі отримання таких зауважень і пропозицій громадськості вони будуть розміщені в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля та передані суб'єкту господарювання (протягом трьох робочих днів з дня їх отримання). Особи, що надають зауваження і пропозиції, своїм підписом засвідчують свою згоду на обробку їх персональних даних. Суб'єкт господарювання під час підготовки звіту з оцінки впливу на довкілля зобов'язаний врахувати повністю, врахувати частково або обґрунтовано відхилити зауваження і пропозиції громадськості, надані у процесі громадського обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля.

14. Рішення про провадження планованої діяльності

Відповідно до законодавства, рішенням про провадження даної планованої діяльності буде висновок з ОВД, на підставі якого підприємством будуть розроблені документи дозвільного характеру згідно вимог екологічного законодавства України, що видається Управлінням екології та природних ресурсів Волинської обласної державної адміністрації.

15. Усі зауваження і пропозиції громадськості до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, необхідно надіслати до

Управління екології та природних ресурсів Волинської ОДА, 43027 м. Луцьк, Київський майдан, 9, тел. (0332) 74 01 32, (0332) 778232.

E-mail: eco@volecovladm.gov.ua.
Контактна особа – відділ оцінки впливу на довкілля та стратегічної екологічної оцінки.

(найменування уповноваженого органу, поштова адреса, електронна адреса, номер телефону та контактна особа)

09.03.2023 р.

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Реєстру, не зазначається суб'єктом господарювання)

№ 20233910458

((реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

ОГОЛОШЕННЯ

про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність
Планованою діяльністю передбачається нове будівництво автозаправного комплексу (АЗК) з пунктом сервісного обслуговування водіїв і пасажирів, мийкою самообслуговування та автогазозаправним пунктом (АГЗП) в с. Липини Луцького району Волинської області.

(загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо), місце провадження планованої діяльності)

2. Суб'єкт господарювання
ТОВ «Волинська нафтогазова компанія» код ЄДРПОУ 37067940.
Адреса: 43000, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Зв'язківців, 1.
Контактний номер телефону: (0332) 25-13-77.

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи-підприємця, ідентифікаційний код або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті), місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи-підприємця (поштовий індекс, адреса), контактний номер телефону)

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення
Управління екології та природних ресурсів Волинської ОДА
43027 м. Луцьк, Київський майдан, 9, тел. (0332) 74 01 32, (0332) 77 82 32.
E-mail: eco@volecovladm.gov.ua.
Контактна особа – відділ оцінки впливу на довкілля та стратегічної екологічної оцінки.

(найменування уповноваженого органу, місцезнаходження, номер телефону та контактна особа)

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля

Відповідно до законодавства, рішенням про провадження даної планованої діяльності буде висновок з ОВД, на підставі якого підприємством будуть розроблені документи дозвільного характеру згідно вимог екологічного законодавства України, що видається Управлінням екології та природних ресурсів Волинської обласної державної адміністрації.

(вид рішення про провадження планованої діяльності, орган, уповноважений його видавати, нормативний документ, що передбачає його видачу)

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (зазначається у назві оголошення) та надання громадськості доступу до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, визначеної суб'єктом господарювання, що передається для видачі висновку з оцінки впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськості має право подавати будь-які зауваження або пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без

необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із внесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

Тимчасово, на період дії та в межах території карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби (COVID-19), спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, до повного його скасування та протягом 30 днів з дня скасування карантину, громадські слухання не проводяться і не призначаються на дати, що припадають на цей період.

Громадські слухання (перші) відбуватимуться (вказати дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

Громадські слухання (другі) відбуватимуться (вказати дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності

Управління екології та природних ресурсів Волинської ОДА, 43027 м. Луцьк, Київський майдан, 9, тел. (0332) 74 01 32, (0332) 77 82 32.
E-mail: eco@volecovladm.gov.ua.
Контактна особа – відділ оцінки впливу на довкілля та стратегічної екологічної оцінки.

(найменування уповноваженого органу, місцезнаходження, номер телефону та контактна особа)

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій

Управління екології та природних ресурсів Волинської ОДА
43027 м. Луцьк, Київський майдан, 9, тел. (0332) 74 01 32, (0332) 77 82 32.
E-mail: eco@volecovladm.gov.ua.
Контактна особа – відділ оцінки впливу на довкілля та стратегічної екологічної оцінки.

(найменування уповноваженого органу, місцезнаходження, номер телефону та контактна особа)

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного в абзаці другому пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності
Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 162 аркуші.

(зазначити усі інші матеріали, надані на розгляд громадськості)

(зазначити іншу екологічну інформацію, що стосується планованої діяльності)

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відміне від приміщення, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськості може ознайомитися з ними

Ознайомлення зі змістом звіту ОВД можливе:
ТОВ «Волинська нафтогазова компанія», 43000, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Зв'язківців, 1;

Приміщення Підгайцівської сільської ради, 45602, Волинська обл., Луцький р-н, село Підгайці, вул. Шкільна, 30; протягом громадського обговорення.

(найменування підприємства, установи, організації, місцезнаходження, дата, з якої громадськості може ознайомитися з документами, контактна особа)

ЗАТВЕРДЖЕНО
Розпорядження Волинської
обласної військової адміністрації

02 травня 2023 року № 200

КРИТЕРІЙ,

за якими здійснюється визначення підприємств, установ, організацій, які мають важливе значення для задоволення потреб територіальних громад

1. Визначення підприємств, установ, організацій (далі - підприємство), які мають важливе значення для задоволення потреб територіальних громад Волинської області в особливий період, здійснюється за такими критеріями:

1) Економічно активне підприємство з обсягом річних доходів не менше 1 млн грн, що підтверджується копією податкової декларації з відмітками (штампами) контролюючого органу за останній звітний період (рік, квартал) або квитанцією про прийняття податкової декларації в разі її подання засобами електронного зв'язку.

2) Лист-обґрунтування від територіальної громади або Волинської обласної ради щодо критичної необхідності продукції (послуг), яка виробляється (надається) підприємством для територіальної одиниці, у межах якої відповідний суб'єкт господарювання здійснює свою діяльність.

3) Кількість застрахованих осіб не менше 10 осіб у звітному періоді, яким нараховано заробітну плату (грошову забезпечення), що підтверджується Податковим розрахунком сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків - фізичних осіб, і сум утриманого з них податку, а також сум нарахованого єдиного внеску, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 13 січня 2015 року № 4, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30 січня 2015 року за № 111/26556, за останній звітний період (рік, квартал).

Роботодавці має здійснювати свою діяльність у Волинській області та сплачувати податки та збори в місцеві бюджети Волинської області, що підтверджується довідкою Головного управління державної податкової служби у Волинській області.

4) Підприємства, що здійснює експортні операції у сфері зовнішньоекономічної діяльності, що підтверджується копіями договорів на експорт товарів та/або послуг.

5) Державні або комунальні підприємства, засновниками яких є органи державної влади та органи місцевого самоврядування або підприємства незалежно від форми власності, які здійснюють діяльність у сфері надання житлово-комунальних послуг (електропостачання, газопостачання, тепlopостачання, водопостачання, водовідведення, зовнішнє освітлення, збирання/оброблення/видалення відходів), що підтверджується витягом з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємств та громадських формувань.

6) Підприємства, залучені до заходів забезпечення обороноздатності країни підрозділами Національної поліції України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Збройних сил України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Служби зовнішньої розвідки України, Головного управління розвідки Міністерства оборони України під час воєнного стану, що підтверджується листом відповідного органу чи підрозділу та/або копіями договорів на надання послуг, постачання товарів.

7) Підприємства, що мають основний вид діяльності (станом на 01 січня 2023 року) згідно з кодами класифікації видів економічної діяльності Національного класифікатора України класифікації видів економічної діяльності ДК 009:2010 у сферах: освіти (секція Р), наукових досліджень та розробки (секція М, розділ 72), інша професійна, наукова та технічна ді-

яльність (секція М, розділ 74), мистецтва, спорту, розваги та відпочинку (секція Р, розділи 90, 91, 93), інформації та телекомунікацій (секція J), сільськогосподарства* (секція А, розділ 01), переробної промисловості (секція С, розділ 10), виготовлення харчових продуктів (секція С розділи 11, 13), охорони здоров'я та надання соціальної допомоги (секція Q), оптової та роздрібної торгівлі (секція С, розділ 47, групи 47.2, 47.3), будівництво споруд (секція F, розділ 42), наземного і трубопровідного транспорту (секція Н, розділ 49 класи 49.31, 49.41), що підтверджується витягом з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємств та громадських формувань.

*Підприємства, що здійснюють сільськогосподарську діяльність з вирощування:

плодових та/або ягідних культур на земельних ділянках площею 15 гектарів та більше;

овочевих культур на земельних ділянках площею 50 гектарів та більше;

інших сільськогосподарських культур на земельних ділянках площею 100 гектарів та більше, що підтверджується копіями відповідної звітності до контролюючого органу з відміткою про отримання.

8) Релоковані в установленому порядку на територію Волинської області підприємства з територій, що наближені або знаходяться в зоні бойових дій. Факт релокації та функціонування на території Волинської області підтверджується листом органу місцевого самоврядування, на територію якого підприємство переміщено.

9) Підприємства сфери охорони навколишнього природного середовища, що здійснюють:

забезпечення задоволення потреб населення і галузей економіки у водних ресурсах;

проекткування, будівництво і реконструкцію систем захисту від шкідливих дій вод, ґрунтових і локальних водопроводів, систем водопостачання та каналізацій в сільській місцевості, гідротехнічних споруд, водогосподарських об'єктів; охорону, раціональне використання відтворення об'єктів природно-заповідного фонду;

ведення лісового та мисливського господарства;

поводження з відходами, пестицидами і агрохімікатами, що підтверджується витягом з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємств та громадських формувань.

10) Проведення виду виробництва або надання послуг, яке забезпечує потреби інших підприємств матеріально-технічних ресурсах, сировині і матеріалах, комплектувальних виробках, відсутність яких призведе до повної зупинки виробництва продукції або надання послуг, що підтверджується копіями укладених договорів та листами з обґрунтуванням від одержувача цих матеріально-технічних ресурсів, сировини і матеріалів, комплектувальних виробів.

Примітка: підставою для прийняття рішення про визначення підприємств, які мають важливе значення для задоволення потреб територіальних громад Волинської області, є відповідність трьом або більше наведеним вище критеріям.

Директор департаменту економічного розвитку, зовнішніх зносин та з питань туризму і курортів Волинської обласної державної адміністрації
Вероніка БАЛЬБУЗА

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ВОЛИНСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ

02 травня 2023 року

Луцьк

№ 200

Про затвердження критеріїв, за якими здійснюється визначення підприємств, установ, організацій, які мають важливе значення для задоволення потреб територіальних громад

Зареєстровано в Західному міжрегіональному управлінні Міністерства юстиції

08 травня 2023 року за № 44/380

Відповідно до частини першої статті 6, частин першої, шостої статті 41 Закону України „Про місцеві державні адміністрації”, підпункту 4 пункту 2 Порядку та критеріїв визна-

чення підприємств, установ і організацій, які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 2023 року № 76, з метою визначення підприємств, установ і організацій, розташованих на території Волинської області, які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період

ЗОБОВ'ЯЗУЮ:

1. Затвердити критерії, за якими здійснюється визначення підприємств, установ, організацій, які мають важливе значення

Додаток 3 до Порядку передачі документації для надання висновку з оцінки впливу на довкілля та фінансування оцінки впливу на довкілля

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, не зазначається суб'єктом господарювання) 2022969926

(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

ОГОЛОШЕННЯ
про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність
Планованою діяльністю ТОВ «ІНТЕРКОЛЕСО» передбачається нове будівництво логістичного комплексу з блоком виробничо-складських та транспортних споруд в межах Любомльської міської ради, Ковельського району, Волинської області.

Будівництво логістичного комплексу передбачається в 7 черг:

1 черга - зерновий термінал із майданчиком збирання зрідженого вуглеводневого газу (ЗВГ) (будівництво зернового терміналу, який виконуватиме функції приймання, очищення, сушіння, зберігання та відвантаження зерна). Обсяг одночасного розміщення зерна на терміналі складатиме 200450 т (10 металевих силосів місткістю орієнтовано по зерну пшениці 20 045 т кожен). Річний розрахунковий обсяг операцій на зерновому терміналі в залежності від умов збору врожаю, пропускних можливостей залізничі, роботи автотранспорту, тощо, може скласти до 1732,5 тис. т;

2 черга - термінал світлик нафтопродуктів (будівництво терміналу приймання, збирання та відвантаження світлик нафтопродуктів (бензин та дизельне пальне)). Обсяг одночасного збирання світлик нафтопродуктів на терміналі складатиме 20 000 м3 (10 резервуарів ємністю по 2000 м3 кожен). Річний розрахунковий обсяг світлик нафтопродуктів на терміналі в залежності від режиму та умов роботи, може скласти до 1 056 тис. м3;

3 черга - термінал бітуму (будівництво терміналу приймання, зберігання та відвантаження бітуму). Обсяг одночасного збирання бітуму на терміналі складатиме 2 000 м3 (10 резервуарів ємністю по 200 м3 кожен). Річний розрахунковий обсяг бітуму на терміналі в залежності від режиму та умов роботи, може скласти до 12 240 м3;

4 черга - термінал рослинної олії (будівництво терміналу приймання, зберігання та відвантаження рослинної олії). Обсяг одночасного збирання рослинної олії на терміналі складатиме 5 000 м3 (5 резервуарів ємністю по 1000 м3 кожен). Річний розрахунковий обсяг рослинної олії на терміналі в залежності від режиму та умов роботи, може скласти до 73 600 м3;

5 черга - адміністративно-побутовий комплекс (будівництво адміністративно-побутового комплексу, який виконуватиме функції обслуговування та загального управління терміналами логістичного комплексу);

6 черга - логістичний термінал та контейнерний майданчик (будівництво логістичного терміналу та контейнерного майданчика, де буде здійснюватися обробка та зберігання вантажів, митне оформлення). Обсяг одночасного збирання вантажних контейнерів на терміналі передбачається до 200 ТЕУ. Річний розрахунковий обсяг оброблення контейнерів в залежності від режиму та умов роботи, може скласти до 30 000 ТЕУ;

7 черга - холодильний термінал (будівництво холодильного терміналу із морозильними камерами тривалого зберігання). Обсяг одночасного збирання сільськогосподарської продукції в камерах терміналу складатиме 10 000 т. Річний розрахунковий обсяг продукції на терміналі в залежності від режиму та умов робо-

ти, може скласти до 100 тис.т.

Об'єкт проектування розташований на землях Любомльської міської об'єднаної територіальної громади Ковельського району Волинської області за межами населеного пункту на орендованій земельній ділянці з кадастровим номером 072310100:02:001:0154 площею 27,08 га.

(загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо), місце провадження планованої діяльності)

2. Суб'єкт господарювання
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ІНТЕРКОЛЕСО», код згідно з ЄДРПОУ 44457467, місцезнаходження юридичної особи: 04060, м. Київ, вул. Ризька, 73-Г, офіс 7/2, контактний номер телефону +38(050) 405-01-45.

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи - підприємця, ідентифікаційний код або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті), місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи - підприємця (поштовий індекс, адреса), контактний номер телефону)

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення
Управління екології та природних ресурсів Волинської обласної військової адміністрації, 43027, м. Луцьк, Київський майдан, 9, тел./факс: (0332) 74-01-32, (0332) 77-82-17

контактна особа - Кухарик Валентин Іванович

(найменування уповноваженого органу, місцезнаходження, номер телефону та контактна особа)

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля

Дозвіл на виконання будівельних робіт, що видається Державною інспекцією архітектури та містобудування України згідно Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

Висновок з оцінки впливу на довкілля, що видається Управлінням екології та природних ресурсів Волинської обласної військової адміністрації згідно Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»

(вид рішення про провадження планованої діяльності, орган, уповноважений його видавати, нормативний документ, що передбачає його видачу)

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (зазначається у назві оголошення) та надання громадськості доступу до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, визначеної суб'єктом господарювання, що передається для видачі висновку з оцінки впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право пода-

вати будь-які зауваження або пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із внесенням до протоколу громадських слухань із внесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

Тимчасово, на період дії та в межах території карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби (COVID-19), спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, до повного його скасування та протягом 30 днів з дня скасування карантину, громадські слухання не проводяться і не призначаються на дати, що припадають на цей період.

Громадські слухання (перші) відбудуться дати, час, місце та адресу проведення громадських слухань не визначено; тимчасово, на період дії та в межах території карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), до повного його скасування та протягом 30 днів з дня скасування карантину, громадські обговорення планованої діяльності проводиться у формі надання письмових зауважень і пропозицій (у тому числі в електронному вигляді) _____ (зазначити дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

Громадські слухання (другі) відбудуться _____ (вказати дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності

Управління екології та природних ресурсів Волинської обласної військової адміністрації, 43027, м. Луцьк, Київський майдан, 9; есо@voleco.voladm.gov.ua, тел./факс: (0332) 74-01-32, (0332) 77-82-17

контактна особа - Кухарик Валентин Іванович

(зазначити найменування органу, поштово та електронну адресу, номер телефону та контактну особу)

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій

Управління екології та природних ресурсів Волинської обласної військової адміністрації, 43027, м. Луцьк, Київський майдан, 9; есо@voleco.voladm.gov.ua, тел./факс: (0332) 74-01-32, (0332) 77-82-17

контактна особа - Кухарик Валентин Іванович

(зазначити найменування органу, поштово та електронну адресу, номер телефону та контактну особу)

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності

Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 906 аркушах.

(зазначити усі інші матеріали, надані на розгляд громадськості)

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відміне від приміщення, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними

- у приміщенні ТОВ «ІНТЕРКОЛЕСО», адреса: 43000, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Сухомлинського, 1, поверх 3, з 19.05.2023 р., контактна особа Кондратенко Євгеній Олександрович, тел.: +38 (050) 405-01-45;

- у приміщенні Любомльської міської ради, адреса: 44301, Волинська обл., Ковельський р-н, м. Любомль, вул. Незалежності, буд. 23, з 19.05.2023, контактна особа Ющук Роман Васильович, тел. (03377) 2-43-90.

(найменування підприємства, установи, організації, місцезнаходження, дата, з якої громадськість може ознайомитися з документами, контактна особа)

Диплом спеціаліста ВС №15049349 від 28.06.2001 року, виданий на прізвище Лесик Івана Костянтинівна, прошу вважати недійсним через його втрату.

СПІВЧУТТЯ

Секретаріат Національної спілки журналістів України щиро співчуває ексдепутату України, відомому волинянину Чап'юку Ростиславу Степановичу у його безмірному горі та з приводу тяжкої та непоправної втрати дружини

Галини Петрівни.

Хай рідна земля буде легким пухом для покійної, яка відійшла в засвіти!

РЕЦЕПТИ

Шаурма

Інгредієнти:
4 тонких лаваші;
6 курячих ніжок;
300 г моркви по-корейськи;
300 г капусти пекінської;
300 г помідорів;
300 г огірків;
100 г майонезу;
100 г кетчупу;
Сіль, перець – за смаком.
Для моркви по-корейськи:
500 г моркви;
1 ч. л. коріандру меленого;
0,5 ч. л. суміші мелених перців;
0,3 ч. л. червоного меленого перцю;
150 г соняшникової олії;
2 ст. л. оцту;
1 ч. л. солі.

Спочатку підготуємо всі інгредієнти. Моркву по-корейськи можна замаринувати за 1-2 години, але краще напередодні. Для цього моркву почистимо та по-

миємо. Натраємо її на спеціальній тертці або звичайній. Додаємо до моркви сіль, коріандр, чорний перець і суміш перців.

Рослинну олію нагріємо, але не до кипіння. Заливаємо моркву зі спеціями гарячою олією. Додаємо оцет та перемішуємо. Ставимо моркву по-корейськи у холодильник на 1-2 години.

Курку для шаурми також потрібно попередньо підготувати. Можна запекти курячі ніжки в духовці, мікрохвильовій печі, мультиварці або обсмажити на сковороді.

Для соусу з'єднаємо разом майонез і кетчуп.

Помідори та огірки миємо та нарізаємо тонкими скибочками. Пекінську капусту січемо тонкою

соломкою. Куряче м'ясо подрібнюємо на маленькі шматочки – чим дрібніше, тим смачніше.

Усі інгредієнти розділимо умовно на 4 частини.

На третину лаваша уздовж довгої сторони викладаємо 2-3 ст. ложки соусу, відступаючи від краю близько 3 см і з боків приблизно по 7 см та розмазуємо.

Зверху на соус викладаємо капусту, помідори та огірки. На огірки розподіляємо курку та зверху моркву по-корейськи.

Лаваш з начинкою закриваємо з боків та згортаємо у вигляді рулету.

Так само формуємо з інших лавашів та начинки рулети.

На сухій та добре прогрійтій сковорідці-гриль обсмажуємо шаурму з обох сторін приблизно по 3-4 хвилини. Вогонь повинен бути середнім, щоб лаваш не підгорів.

Смакуйте з задоволенням!
Фото з сайту faun-recipe.com.ua.

Овен.

Вам потрібно буде виявити більше терпіння та стриманості. Можливо, з'являться труднощі у спілкуванні з оточуючими. Будьте уважні до своїх фінансових витрат та уникайте ризикованих інвестицій.

Телець.

У вас з'явиться можливість розкрити свій творчий потенціал. Не бійтеся виходити за рамки звичайних методів та експериментувати. Також це добрий час для оновлення свого гардероба чи інтер'єру.

Близнюки.

Ви можете зіткнутися із несподіваними змінами у своєму житті. Не впадайте у відчай і не панікуйте, краще подивіться на ситуацію з оптимізмом і впевненістю. Будьте готові до нових можливостей.

Рак.

Варто звернути більше уваги на своє здоров'я та добробут. Намагайтеся виділити час для занять спортом або медитації, щоб знизити рівень стресу. Також це гарний час для зміцнення стосунків із близькими.

Лев.

Ви можете отримати визнання за свої досягнення та працю. Будьте готові до нових викликів та можливостей, які можуть з'явитися у вашій кар'єрі чи особистому житті. Не забувайте про самодисципліну.

Діва.

Вас чекає більше соціальної активності та спілкування з людьми. Це гарний час для розширення кола спілкування та пошуку нових друзів чи партнерів. Також це добра можливість навчитися краще слухати інших.

Терези.

Вам спаде на думку нова ідея, яка може стати основою для проєкту або початку кар'єри в новій галузі. Не бійтеся ризикувати та пробувати щось нове. Ви можете отримати додатковий дохід.

Скорпіон.

Вам може знадобитися більше самодисципліни та терпіння, щоб досягти бажаних результатів. Намагайтеся не втрачати можливості. Дещо вимагатиме від вас більше часу, ніж ви очікували.

Стрілець.

Вам доведеться розв'язати складну проблему або ухвалити важливе рішення. Не поспішайте та не робіть це під впливом емоцій. Краще зважте всі за і проти та проконсультуйтеся з близькими.

Козоріг.

Вам може спасти на думку нова ідея, яка може стати ключем до успіху у вашій кар'єрі чи бізнесі. Будьте готові до того, що нові можливості можуть вимагати від вас більше праці та самодисципліни.

Водолій.

Вам потрібно буде виявити більше уваги до ваших близьких та друзів. Не забувайте про те, що взаємини вимагають турботи та часу. Вам доведеться працювати над новими цікавими проєктами.

Риби.

Вам може знадобитися більше впевненості, щоб приймати важливі рішення. Не забувайте про те, що завзятість і терпіння є ключем до успіху в будь-якій сфері життя. На вас чекає фінансовий успіх.

СВЯТА

17 травня. Свято Антона, Івана, Кирила, Кліма, Леонтія, Микити, Миколи, Яна, Марії, Пелагеї. Всесвітній день електрозв'язку та інформаційного суспільства. Народився голова Колодяжненської сільської територіальної громади Віталій Кашик.

18 травня. Свято Адріана, Якова, Аріни, Ірини. Міжнародний день музеїв. День боротьби за права та пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу. День вишиванки.

19 травня. Свято Василя, Дениса, Івана, Іларіона, Сави, Яна. Міжнародний день боротьби з гепатитами.

20 травня. Свято Акакія, Антона, Давида, Івана, Йосипа, Михайла, Ніла, Семена, Степана, Яна. День науки. День банківських працівників. Усесвітній день метролога. Всесвітній день лікаря травматолога.

21 травня. Свято Адріана, Арсенія, Івана, Яна. Усесвітній день пам'яті людей, померлих від СНІДу. Всеукраїнський день працівників культури. День молодіжних та дитячих організацій. День пам'яті жертв політичних репресій. Всесвітній день культурної різноманітності в ім'я діалогу і розвитку.

22 травня. Свято Василя, Гавриїла, Дмитра, Йосипа, Миколи, Семена, Акіліни. Міжнародний день біологічної різноманітності. Народилася голова Литовезької сільської територіальної громади Олена Касянчук.

23 травня. Свято Василя, Кирила, Лаврентія, Симона, Таїсії. Свято Героїв.

АНЕКДОТИ

Маленький хлопчик:

– Мамо, я хочу на день народження тампон!

Мама:

– Що? Ти знаєш, що це таке?

Хлопчик:

– Ні, але по телевізору кажуть: якщо у тебе є тампон, то ти можеш ходити на пляж кожний день, кататись на велосипеді, бігати, і взагалі робити все, що тобі подобається і ніхто нічого не помітить!

Ліс. Двоє виходять на дорогу, думають як же до міста дістатися. Тут з лісу виходить чоловік з кермом від Камаза в руках:

– Сідайте до мене в Камаз, довезу!

– Та не треба, дякую...

Чоловік дістає пістолет:

– Сідайте, сказав! Повезу!

Що робити, пристроїлись позаду, біжать.

– Там скоро менти будуть, а я без прав їжджу, тому вас зараз тут висаджу, а через кілометр заберу.

– Так, так, добре!

Підбігають до поліцейа:

– Слухай, тут один дурень змусив за собою бігти 5 км! З пістолетом!

– Той, що без прав?

– Так!

– Блін, а я його шукаю!

– Та він по кукурудзі побіг!

Поліцейа дістає кермо від мотоцикла:

– Сідайте! Доженемо!

– Та ні... ні...

Дістає автомат:

– Сідайте, сказав! У мене мотоцикл з коляскою!

Один навприсядки, другий поряд!

– Блін, Коля, краще б на Камазі їхали!

– Як пройшло твоє побачення?

– Довелося дати ляпас аж 5 разів!

– Чіплявся?

– Засинав!

Заєць з ведмедем знайшли скарб, і сперечаються, кому він дістанеться. Ведмідь пропонує:

– Давай, хто кому більше зубів виб'є, того й скарб.

Заєць погодився, б'є перший.

– Скільки?

– Раз, два, три ... шість.

Черга ведмедея, вдарив.

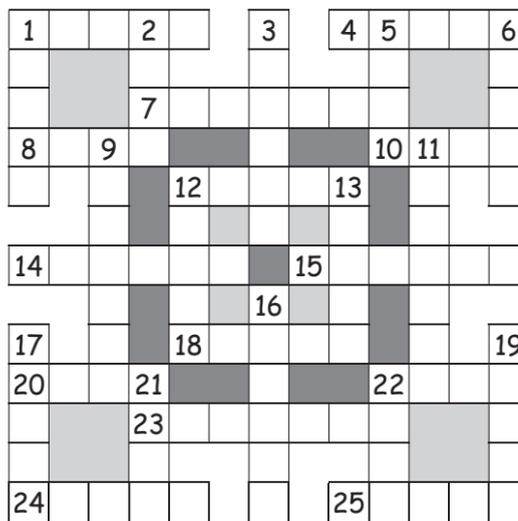
– Скільки?

– Цотили.

– Як чотири?

– А білфе нема.

Кросворд

По горизонталі: 1. Те, на що можна спертися. 4. Великий келих. 7. Одно зерно перлів. 8. Вид спортивного бігу. 10. Форма податку. 12. Пора року. 14. Світлий ореол навколо Сонця. 15. Позначення якості знань учнів. 18. Ім'я гуцулки (з пісні). 20. Розряд, підрозділ. 22. Або карта. 23. Публічний виступ, проповідь. 24. Журналісти (розм.). 25. Міжнародна премія американської кіноакадемії.

По вертикалі: 1. Тополя тремтяча. 2. Олійна та кормова трав'яниста рослина. 3. Деталь механізму, що обертається на осі. 5. Постанова органу влади, глави держави. 6. Отруйна змія. 9. Підтримка, захист. 11. Зачаток квітки. 12. Низка пісень, оповідань (перен.). 13. Цінний папір. 16. Посудина з подвійними стінками. 17. Кип'яток. 19. Назва гір в Азії. 21. Холодна зброя, якою воїн проколов бік Ісусу. 22. Планета Сонячної системи.

Ярослав Ройко.

На службі у лісу

У ці травневі дні сонячним промінчиком в охайну та привітну оселю родини Колісників завітала світла радість. Завітала не випадково, а з гарним та приємним наміром привітати главу сімейства Зіновія Богдановича з черговою річницею від Дня народження. 15 травня цьому славному українському козаку, директору філії «Олевське лісове господарство», що на Житомирщині, ДП «Ліси України» виповнилося 47 років. Волиняни добре знають цього природолюбця-лісвіника, який багато років віддав служінню його Величності Лісу, наслідуючи приклад батька Богдана Івановича, стопами якого пішов і менший брат Роман.

Бажаю травневому іменику Зіновію Богдановичу, якого 25 літ тому мені випала нагода благословити на лісову службу, сонячних весен, сімейної ідилії та швидшої перемоги.

Володимир Мирка,
Заслужений лісник України, директор Черемського природного заповідника.

Відповідь на чайнворд «Травневий»:

1-2. Європа. 3-4. Антипасха. 3-4. Аптека. 4-5. Автобіографія. 5-6. Якір. 6-7. Рецепт. 7-8. Том. 8-9. Мама. 9-10. Акушер. 10-11. Рік. 11-12. Кондитер. 12-13. Резервіст. 13-14. Травматолог. 14-15. Газетка. 15-16. Актив. 16-17. Вишиванка. 17-18. Алхімік. 18-19. Книголюб. 19-20. Банк. 20-21. Культура. 21-22. Агіонім. 22-23. Море. 23-24. Есе.

ЮВІЛЯРИ

Всезнай і Всеумій – виконроб «Житлобуду-2»

20 травня знаому будівельнику Волині Миколі Ярославовичу Кравчуку виповниться 60! Напередодні ювілею журналісти «Волинської газети» зустрілися з будівничим.

Кремезний усміхнений вусань тисне руку. В цім потику вчувається працелюб. Зодянутий просто – сорочка, джинсовий костюм, туплі.

Цілий тиждень ніяк не могли пересіктися: то ми у відрядженні, то Микола Ярославович – на об'єкті у Володимирі. На вихідні ось повернувся до Луцька, щоб допомогти дружині в домашніх роботах, на городі, а далі – знову у відрядження. Така робота будівничого. Він усе вміє. При потребі особисто може сісти за кермо вантажівки, горнути ґрунт ковшем бульдозера чи й прокопати яку траншею під фундамент на екскаваторі. Добрий водій усіх колісних транспортних засобів. Звісно, й на будові все вміє, може кожного навчити чи бодай підказати, як класти цеглу чи блоки, штукатурити, провадити малярські роботи. Сантехніка, електропроводка, газові прилади – теж на його контролі. Словом – Всезнай-Всеумій. Ось уже кілька років працює виконробом ТзОВ «Житлобуд-2», який очолює Леонід Стефанішин. Леонід Степанович, котрий дуже дорожить цим своїм «золотим працівником», про нього і розповів журналістам газети.

– Копа літ. Це багато... Потрібно добре потрудитися, щоб стільки нажати... – починаю розмову здалеку.

– Це й справді так. Життя прожити, не поле перейти, – мовить роздумливо Микола Ярославович. – Потрібно переробити багато всілякої роботи: і дім збудувати, і сад посадити, і дітей довести до розуму. Маю 42 роки загального стажу – із навчанням і службою в армії.

– Де Ви народилися, хто ваші батьки і діди?

– Народився 20 травня 1963 року у с. Скабарщина на Горохівщині. Цього села вже нема. Його при радянській владі буквально вижили, бо в роки Другої світової там була невеличка столиця УПА. Там ніколи не було ноги німців. Вони це село бомбили, а зайти не могли. Це на виїзді з області, неподалік Печиховств. Від Горохова – буквально 8 кілометрів у сторону Підбереззя, Павлівки й Іванич. За років десять, як я народився, того села не стало. Так влада вирішила. Радянська влада боялась таких місць. Тато Ярослав Петрович і мама Надія Сергіївна були простими людьми. Тато все життя пропрацював на тракторі, а мама – на будові у Горохівському міжколгоспбуді.

Діди ж займалися господаркою, усе вміли. По батьковій лінії дід Петро під час війни був чотовим УПА, мав псевдо Лісовий, загинув у 1944 році. Мені про це не розповідали. Знаю, що бабусю за це пресувало кагебе... А мамин батько Сергій Якович воював з німцем, не дожив до Перемоги буквально чотирі дні. Загинув 4 травня 1945 року на підступах до Німеччини, але ще на території Польщі.

– Що пам'ятаєте про село, яке було і вже нема?..

– Хороше село було, проживало у нім багато людей. Мав друзів. Були там і клуб, і крамниця. Переселяли мешканців зі Скабарщини в Охлопів або ж у Поліхно чи в Пірванче. Нашу сім'ю переселили в Поліхно. Пригадую, як батько будувався. Спершу вселилися в одну кімнату, жили і доробляли інші. На Поліхні у нас була трикласна школа... Згодом пішов навчатися у десятирічку с. Печиховсти. Хороші вчителі були, великий клас – тридцять чотири учні: двадцять чотири хлопці і

десять дівчат. У 1980 році закінчив десятирічку і вступив на навчання у Луцький політехнічний інститут, який на той час тільки-но почав розвиватися, був філіалом Львівської політехніки. У мене був п'ятий випуск. У 1985 році захистив диплом, отримав направлення на роботу в Іркутськ. Потрібно було відпрацювати три роки, але вже за два місяці мене призвали в армію. Думав, заберуть десь у рідні краї. Ні, потрапив на Далекий Схід – Байкал, Чита, Бурятія, Хабаровськ, Владивосток. Подивився трохи союзу. Був і на Сахаліні. У ті часи в армії там все командування було українське, бо рік ішов за два. Солдати ж здебільшого призивалися з Вірменії, Чечні, Узбекистану... Відслужив армію і повернувся у 1987 році у рідний край. Влаштувався на роботу у ПМК-8 Міжколгоспбуду, що на Володимирській, 91. Хороша була ПМК. За цей час, що я там працював, кілька разів поміняла назви. Починав я 21 серпня 1987 року з посади майстра за керівництва Туровського, нині він покійний. За рік, як почав працювати, міжколгоспбуд став Луцьким райагробудом, у 1993 р. – Луцькагробуд, а в 1993 р., як приватизувалися фірми, з'явилася СМП «Луцькагробуд». Цікавий момент був у 1989 р. Це коли землетрус все порушив у Вірменії. Біля тодішнього Ленінакана (тепер Гюмрі – авт.) відбудовував село. 56 будинків і школу довелося зводити. Школа мала багато металевих конструкцій, житлові будинки – укріплені фундаменти, але були щитові, а також мурувалися з місцевого матеріалу. Це була всесоюзна будова, кожна область виставляла свій загін. Хто в Спітаку, хто Ленінакані... Біля нас працювали і рівненські, і вінницькі будівельники. Було по триста працівників. Людей набирали зі своєю технікою... Пробыли там по півтора року. Особисто я – з травня 1989-го до червня 1990 р. Жилося нормально, вірмени – хороші люди. Працювали за вахтовим методом. Відбудував село і повернувся на Волинь. Тоді ще холостякував.

Згодом зустрів дружину Валентину. Прожив з нею 9 років, у нас народилися син Олександр і донька Наталя. Їм тепер відповідно з 13 до років. Доля нас розлучила, вона залишила

ся у Горохові, а діти захотіли зі мною у Луцьк. Син перейшов у Луцький природничий ліцей, підтягнувся у навчання, сам поступив на державну форму у політехнічний університет... Потім і донька доєдналася до нас... Перша жінка і досі живе сама... – Микола Ярославович якось сумно зітхає.

– Така доля...

– Маю другу дружину. У нас є ще одна дочка Катерина, Любина. Вона вже вийшла заміж, народила синочка.

Говоримо за кавою. Микола Ярославович час від часу поринає у спогади. Копа літ – це ж не жарт...

– Доводилося будувати і в місті, і в селах. Дві багатопверхівки зводив на вулиці Конякіна в обласному центрі. А в основному наші об'єкти – це школи, садочки, поштові відділення, амбулаторії у селах Волині. Важко навіть сказати, де ми не будували. Якщо взяти Володимирський напрямок, то це і Забороль, Усичі, Торчин, Воютин, Білосток, Садів, Хорохорин, Веселе...

– А як прийшли на роботу у «Житлобуд-2»? – цікавлюся.

– Це ціла історія. Почну здалека. У 2001 р. СМП «Луцькагробуд» припинив існування, такі часи були. У 2003 р. наш головний інженер створив свою приватну фірму ПП «Алеся», він був білорусом, і вона проіснувала 17 років. До Леоніда Стефановича перейшов у 2020 р., але й раніше співпрацювали з ним на супідряді. І зараз працюю у нього виконробом.

– Яка найулюбленіша для Вас із будов, що тішить серце?

– Важко виділити котрусь із всіх. Були складніші, були простіші.

– Коли будівельникам найважче доводиться в роботі?

– Взимку. Якось так складається, що саме наприкінці року з'являються кошти. Їх потрібно швидко освоїти, бо інакше доведеться віддавати у бюджет і наступного року їх вже не отримаєш. Найважче, коли не по сезону робляться фундаментні роботи. Коли глибока осінь, зима, вже починаються морози, а ти копаєшся ще у землі... А якщо, не дай Боже, ще й дощі почнуть лити, то турбот додаєть-

ся. І класти бетон у мороз також важкувато... Отакі труднощі...

– Ідеальний варіант, коли взимку вже стоїть будова, все накрито, залишається тільки доробити внутрішні роботи?

– Так. Хоча сьогоднішні технології дозволяють все і взимку робити, лиш би були морозостійкі добавки.

– На ваших очах відбувся справжній прорив у будівельних технологіях, матеріалах, технічному оснащенні...

– Це справді так. Тут ми багато чого запозичили у наших західних сусідів.

– Любите їздити за кермом?

– Так. У мене є чим всі категорії. Хіба що на водіння транспорту з причепами нема. Права тракториста ще в 10 класі отримав. Ми ж тоді вивчали тракторну справу у школі. Хоч уже в 6 класі їздив на тракторі, підмінюючи батька.

– Давно батьків не стало?

– Вже сім років, як відійшли у вічність батько. Мама Надія Сергіївна не стало три роки тому. Зі старших залишилися ще мамині тітка і батьків брат...

– Миколо Ярославовичу, у Вас дуже відповідальна посада, потребує не тільки вашої професійної підготовки, але й вмільні спеціалістів різних професій. Де виконробу взяти фахівців у час війни?

– Багато спеціалістів зараз шукають щось краще або за кордоном, або на головних будовах України. Так і до війни було. Ми приймаємо спеціалістів із Торчинського професійного ліцею і Луцького ВПУ архітектури і будівництва. Гарних спеціалістів там готують.

– Зараз маєте команду, якій можете довірити найважливішу роботу?

– Є кому довірити, але перевіряти потрібно. Мені ж потрібно ладнувати з сантехніками, електриками, газовиками... Ми такі служби маємо, за три роки з усіма працював. Розуміємо один одного з пів слова. Таку команду сформував Леонід Степанович. Він дуже гарна людина, дає усім і до пенсії доробити, і допомогти при потребі.

– Які маєте хобі?

– Люблю рибалку. Щоправда, похвалитися великими уловами не можу. Дуже лю-

блю збирати гриби, вже понад 15 років їзджу на Маневецьку трасу під Соф'янівку, маю свої грибні місця. Хоч і в рідних краях є улюблені лісочки. А ще маємо 45 сотих землі, де Любині батьки жили. Це село Завітне за с. Озеро, як їхати на Маневичі. Обробляємо все поле. Сіли всі і на... село. З літми, щоправда, помітив, що трохи набираю ваги і нема на те ради. Це ж така робота будівельника, що обід – не за розпорядком, все переноситься на вечір.

– Як сприймається Вами роззруха, яку несе війна?

– Це важко! Якби ще й бачив на власні очі ці розбомблені міста, не знаю, чи втримався б від сліз. Наш зять по Любиній дочці зараз у Володимирі, казав, що місцеве ППО теж сьогодні стріляло по шахедах. І в Хмельницькому завдано великої біди. Переживаємо і ми тут.

– Вірите у Перемогу?

– Беззаперечно. Це буде однозначно.

– Хто вітатиме Вас із ювілеєм? Велика родина у Вас?

– Чоловік п'ятнадцять набереться. Дочка Наталя працює в аптеці, син Олександр, як і я, закінчив політехнічний, вже чотири роки у Польщі, привітає телефоном. Наймолодшому Максимкові 2 червня буде два роки. Чим не гість?! Може й зять Олександр Миколайович з війська прийде у яку відпустку. Дружина Люба, куми... А ще, сподіваюся, буде молодший брат Володимир, якого дуже люблю. Він працює у Горохівській лікарні анестезіологом. Нас у батьків двоє і було. Намагаємось зустрітись бодай раз в тиждень. Щоправда, не завжди так таланить. Звісно, й колеги по роботі будуть.

– Чим займаєтесь у Володимирі?

Робимо добудову до приймального відділення КП «Володимирське МТО» по вул. Павлова, 20. Зараз на цій будові працює 15 чоловік, планується стільки ж ще долучити. Четвертий місяць там. До кінця року маємо освоїти 36 мільйонів гривень капіталовкладень.

– Дякуємо за щирі і відверту розмову. Сергій ЦЮРИЦЬ.

Фото автора та з сімейного архіву Миколи Кравчука.